НАРОДНА АРМІЯ
21 січня, 2016
#2 (5431)

«ОДНИНІ ВОЄДИНО ЗЛИВАЮТЬСЯ ЧАСТИНИ ЄДИНОЇ УКРАЇНИ...»

22 січня 1919 року об'єдналися Українська Народна Республіка та Західноукраїнська Народна Республіка. Цій даті судилося навічно вкарбуватися в історію України величним національним святом — Днем Соборності.

стор. 10

242 ДНІ ГЕРОЇЧНОЇ ОБОРОНИ ДОНЕЦЬКОГО АЕРОПОРТУ

НА СТОЛІТТЯ ПАМ'ЯТЬ ПРО ЦЕЙ ПОДВИГ ЖИТИМЕ В СЕРЦЯХ УКРАЇНЦІВ І НА НЬОМУ ВИХОВУВАТИМУТЬСЯ ПОКОЛІННЯ ЗАХИСНИКІВ УКРАЇНИ

Легендарна оборона донецького аеропорту українськими військовослужбовцями, що тривала 242 дні, безперечно, стала славетною сторінкою української військової історії. Адже оборона ДАПу тривала лише на тиждень менше, ніж героїчна оборона Севастополя від фашистських загарбників під час Другої світової війни, і значно довше за оборону Брестської фортеці. Оборонці Донецького аеропорту віднині й навіки стали символом незламності духу захисників України

стор. 3-5

«НАМ ВДАЛОСЯ СУТТЄВО ПІДВИЩИТИ БОЄЗДАТНІСТЬ ВІЙСЬКА»

Про реалії та перспективи реформування вітчизняного війська кореспонденту «Народної армії» розповів перший заступник Міністра оборони України Іван Руснак

стор. 6-7

СЕРЕД ПРІОРИТЕТІВ УРЯДУ — ПЕРЕОЗБРОЄННЯ ВІЙСЬКА

Кабінет Міністрів України надав окремим підприємствам «оборонки» державні гарантії за кредитами, які будуть залучені для виготовлення сучасних зразків ОВТ

стор. 8

«БРОНЯ» ДЛЯ УКРАЇНСЬКОЇ ПІХОТИ,

або Як швидко та ефективно підвищити живучість та вогневу потужність механізованих та десантних підрозділів ЗС України

стор. 9

«НОВА ВІЙСЬКОВА ФОРМА ЗА ЯКІСТЮ НЕ ПОСТУПАТИМЕТЬСЯ БРИТАНСЬКІЙ»

Зимові однострої складатимуться з чотирьох шарів, які надійно захистять бійців від холоду

стор. 11

ПОЛЬЩА ЗА РОЗШИРЕННЯ «НОРМАНДСЬКОГО ФОРМАТУ»

Після інавгурації в серпні минулого року новообраного президента Польщі Анджея Дуди ним були задекларовані наміри щодо суттєвого коректування зовнішньополітичного курсу країни

стор. 12

СИРІЙСЬКА АВАНТЮРА КРЕМЛЯ

Чимало міжнародних експертів упевнені, що російське військове втручання в Сирії ускладнює спроби знайти дипломатичне вирішення конфлікту

стор. 13

ГРИП АТАКУЄ!

Пік захворювань лікарі очікують наприкінці січня — на початку лютого

стор. 14

«ЦЕЙ РІК МАЄ СТАТИ РОКОМ ПОВЕРНЕННЯ УКРАЇНИ НА ДОНБАС»

Президент України Петро Порошенко назвав головним пріоритетом для країни у 2016 році забезпечення миру і повернення України на Донбас. Під час нещодавньої прес-конференції глава держави заявив: «В 2016 році має відбутися поновлення українського суверенітету над окупованими територіями в Донецькій і Луганській областях», повідомляє прес-служба Президента.

Президент укотре наголосив на твердій відданості України повному виконанню всіма учасниками всіх пунктів Мінських угод. «Ніякої ревізії Мінських угод ми не допустимо», — зазначив Петро Порошенко.

Президент також повідомив про першу цьогоріч зустріч у Мінську представників тристоронньої контактної групи у новому складі, з представниками якої він напередодні мав зустріч. Глава держави наголосив на незмінності позиції України. «Україна вимагає чіткого визначення дат, коли і що ми робимо», — сказав Петро Порошенко. Ключовим елементом безпеки для нас є повернення державного контролю над неконтрольованою ділянкою державного українсько-російського кордону, забезпечення режиму повної тиші для того, щоб припинити обстріли українських позицій.

Глава держави наголосив на тому, що політичне врегулювання ситуації на Донбасі може відбуватися лише у вигляді повернення українського суверенітету на окуповані території.

Президент повідомив, що Україна має неспростовні докази перетину українсько-російського кордону новітньою військовою технікою Збройних сил Російської Федерації, та наголосив, що після надання цих доказів до міжнародних організацій Україна вимагатиме чіткої реакції — виведення окупаційних військ, доступу ОБСЄ для перевірки і створення безпекових умов для політичного врегулювання та доступу міжнародних гуманітарних місій, включно з Міжнародним Комітетом Червоного Хреста для пошуку тих, хто зник безвісти.

ЄВРОСОЮЗ НЕ ЗНІМЕ САНКЦІЇ ПРОТИ РОСІЇ

ЄС залишить чинними санкції проти Росії через невиконання Москвою Мінських домовленостей. Про це президент Литви Даля Грибаускайте заявила в інтерв'ю одному з вітчизняних телеканалів, повідомляє «Укрінформ».

«Європа розуміє і погоджується з принципами, зазначеними в Мінських угодах, а їх не виконують. Тому санкції залишатимуться», — сказала Грибаускайте.

Президент Литви також наголосила, що військового вирішення конфлікту на Донбасі немає.

«Це тривалий шлях, оскільки військового вирішення ситуації просто немає, тільки дипломатичний і політичний», — зазначила Грибаускайте, висловивши сумнів щодо допущення Москвою залучення миротворців на територію конфлікту.

Санкції проти фінансового, енергетичного та оборонного сектору РФ були спершу запроваджені Європейським Союзом до 31 липня 2014 року у відповідь на агресію Росії на Сході України. Згодом їхня дія була подовжена до 31 січня 2016 року, а на останньому саміті ЄС минулого тижня — до 31 липня.

Підрозділи Збройних Сил України беруть активну участь у ліквідації наслідків снігових завалів на півдні України. Налагодивши тісну взаємодію з представниками органів місцевої влади, автодорожніми службами та відповідними регіональними підрозділами, військові працюють на найскладніших і найвідповідальніших ділянках доріг державного й обласного значення.

Крім того, військові долучилися до розчищення вулиць міст Одеси, Миколаєва, Очакова, а також до доставки продуктів харчування до віддалених населених пунктів.

ЯК ЗМІНЮЄТЬСЯ СОЛДАТСЬКА КУХНЯ

У Міністерстві оборони України переглядають порядок продзабезпечення відповідно до вимог НАТО.

За словами начальника Центрального управління продовольчого забезпечення Тилу Збройних Сил України полковника Олександра Андруха, Положення про Продовольче забезпечення ЗС України (наказ МО України від 2002 року) на сьогодні застаріло та не відповідає сучасним вимогам. Тому зараз проводиться робота щодо його переопрацювання та вдосконалення з урахуванням досвіду АТО та продзабезпечення армій країн НАТО.

— Військовослужбовці, які виконують завдання в зоні АТО, отримують збільшену норму м'яса, додатково видається сало, джем, мед, печиво тощо, — повідомив полковник Олександр Андрух.

Також він розповів про впровадження нових зразків сухих пайків, польових технічних засобів для приготування їжі, технічних засобів для транспортування і зберігання продовольства тощо.

Йшлося й про введення електронного обліку матеріально технічних засобів на оперативних центрах забезпечення, осіб, що харчуються, складання меню та звітність в режимі онлайн, укомплектування стаціонарних їдалень сучасним технологічним та холодильним обладнанням замість застарілих зразків тощо.

А ще полковник Олександр Андрух зауважив, що аутсорсинг у Збройних Силах України залишається.

Щодо введення посад військових кухарів було зазначено, що на сьогодні за наявністю штатних кухарів визначається ступінь бойової готовності кожної військової частини.

— Ми зробили висновки з сумного досвіду початку проведення АТО, коли у військових частинах, які висунулись з ППД у райони виконання бойових завдань, готувати їжу було нікому, бо свого часу посади кухарів були скорочені, — зазначив заступник начальника Центрального управління продовольчого забезпечення Тилу Збройних Сил України полковник Микола Куклюк. — На сьогодні харчування в районі проведення АТО командири військових частин організовують, маючи штатних кухарів. Їхню підготовку відновлено в навчальному центрі в Львівській області.

Вадим КОВАЛЬОВ

14 січня 2016 року на 73-му році життя перестало битися серце генерал-лейтенанта Процепка Олексія Гавриловича, кавалера орденів «За службу Батьківщині», ордена Богдана Хмельницького, заслуженого працівника культури України.

Олексій Гаврилович народився 5 лютого 1943 року в селі Кирнасівка Тульчинського району Вінницької області в сім'ї колгоспника. Після закінчення середньої школи розпочав трудовий шлях у Київському будівельно-монтажному управлінні. У 1963 році вступив на навчання до Харківського гвардійського танкового училища, яке закінчив з відзнакою. Далі була офіцерська служба на посадах від командира танкового взводу до заступника командира батальйону. По закінченні Військово-політичної академії імені В. Леніна в Москві обіймав посади від заступника командира полку з політичної роботи до першого заступника начальника політичного управління Сибірського військового округу.

1991 року, коли Україна набула незалежність, офіцер-українець, без вагань прийняв рішення продовжити службу на Батьківщині. 1998 року Олексій Гаврилович був призначений начальником Головного управління виховної роботи Міністерства оборони України. На цій посаді генерал-лейтенант Олексій Процепко прослужив до 2003 року, коли звільнився у запас.

Керівництво Міністерства оборони України, Генерального штабу Збройних Сил України висловлює щирі співчуття рідним, близьким, колегам Олексія Гавриловича у зв'язку з важкою втратою.

Світла пам'ять про нього назавжди залишиться в серцях його товаришів, колег.

СОЛДАТ ОТРИМУВАТИМЕ МІНІМУМ 7 ТИСЯЧ ГРИВЕНЬ

Під час засідання Кабінету Міністрів України Міністр оборони України Степан Полторак зазначив, що вже наступного місяця військовослужбовець отримає щонайменше 7 тисяч гривень. Це більше ніж удвічі перевищує те, що солдат отримував дотепер. Командир взводу, який раніше отримував 3801, отримає 9500, командир бригади (6501) — 16 тис. грн. Такий рівень грошового забезпечення дозволить залучити до служби у війську професіоналів, які мають досвід участі в бойових діях, готових до надважких умов несення служби, патріотів України, які виявили бажання захищати країну.

— Незважаючи на важкі економічні умови, вперше в історії нашої держави грошове забезпечення військовослужбовця за контрактом буде більше середньої заробітної платні в Україні. Все це робиться, щоб зміцнити Збройні Сили України, забезпечити реформування війська, зміцнити обороноздатність армії, захистити країну від збройної агресії, — наголосив очільник оборонного відомства.

КИЇВ ІНІЦІЮЄ СТВОРЕННЯ МІЖНАРОДНОГО ФОРМАТУ ПЕРЕГОВОРІВ ДЛЯ ПОВЕРНЕННЯ КРИМУ

Петро Порошенко під час нещодавньої прес-конференції зазначив, що боротьба за повернення українського суверенітету над окупованим Росією Кримом залишається на порядку денному, і Україна запропонує створити міжнародний механізм з деокупації півострова, повідомляє прес-служба Президента.

«Оптимальним форматом для започаткування такого механізму розглядаємо формат «Женева плюс» за участю наших союзників з ЄС, США і, можливо, — підписантів Будапештського меморандуму», — сказав Петро Порошенко.

Глава держави наголосив, що питання повернення Донбасу та Криму необхідно вирішувати насамперед політико-дипломатичним та міжнародно-правовим шляхом.

АРИФМЕТИКА ЧЕРГОВОЇ МОБІЛІЗАЦІЇ

У ЗМІ активно обговорюється тема про проведення сьомої хвилі часткової мобілізації. Утім, коли вона відбудеться і скільки людей призиватимуть, поки що невідомо. Водночас нині ведеться активна робота щодо комплектування Збройних Сил контрактниками. І тут арифметика проста — чим більше людей підпишуть контракт із військом, тим меншою буде потреба в мобілізованих.

— Збройні Сили зацікавлені в максимальному комплектуванні професійними та мотивованими кадрами — військовослужбовцями служби за контрактом. Зараз ведеться робота із мобілізованими четвертої хвилі, а також демобілізованими попередніх хвиль, для залучення їх до служби за контрактом. І після того, як порахуємо, скільки вдалося набрати контрактників, зможемо назвати потребу в мобілізованих, — розповів начальник прес-служби Генерального штабу ЗС України полковник Владислав Селезньов. — Зараз у ЗС України ставка робиться на посилення бойових спроможностей за рахунок навченості бійців та всебічної забезпеченості війська, а не на кількість особового складу.

Сьогодні служба у Збройних Силах стає привабливішою. Так, з початку 2016 року суттєво збільшено зарплату військовослужбовцям, для рядового вона становить близько 7 000 гривень. Ті військовослужбовці, які виконують завдання в зоні АТО, будуть отримувати надбавки. Ухвалено новий порядок речового забезпечення. Військові, які відслужили 11 місяців, можуть підписати контракт з військом ще на шість місяців. А ті, хто має цивільну вищу освіту, можуть пройти тримісячні курси для отримання офіцерського звання.

Роман ВУС

242 ДНІ ГЕРОЇЧНОЇ ОБОРОНИ ДОНЕЦЬКОГО АЕРОПОРТУ

Легендарна оборона донецького аеропорту українськими військовослужбовцями, що тривала 242 дні, безперечно, стала славетною сторінкою української військової історії. Адже оборона ДАПу тривала лише на тиждень менше, ніж героїчна оборона Севастополя від фашистських загарбників під час Другої світової війни, і значно довше за оборону Брестської фортеці. Оборонці Донецького аеропорту віднині й навіки стали символом незламності духу захисників України

…Усе розпочалося близько 3-ї години ночі на 26 травня 2014 року, коли на територію аеропорту вдерлися близько 80-ти добре озброєних бойовиків так званої «ДНР», які висунули вимоги щодо виведення українських військових, що на той час охороняли внутрішній периметр ДАПу.

Близько 7-ї ранку до терористів прибуло підкріплення — переважно з «кадировців». Через наявність у терміналі аеропорту цивільного населення українські військові змушені були відступити в розташований поблизу старий термінал та розпочали підготовку до бою. Державна авіаційна служба України в цей час заборонила польоти до Донецька. А на летовище аеропорту висадився десант українських військових, які витіснили бойовиків з низки будівель аеропорту, зайняли периметр і диспетчерські вежі.

Перший постріл безпосередньо в новому терміналі аеропорту був зроблений українським снайпером по бойовику, який намагався підбити з ПЗРК винищувач ЗС України. Тоді приблизно об 11-й годині ранку один із «кадировських» терористів на даху нового термінала аеропорту навів зенітно-ракетний комплекс «Ігла» на український винищувач МіГ-29, який пролітав на малій висоті. Це помітив снайпер 3-го полку спеціального призначення, який доповів обстановку командуванню і отримав дозвіл відкрити вогонь на ураження. З точного пострілу снайпера і почався бій за аеропорт.

Після цього українська сторона висунула терористам ультиматум залишити його до 13-ї години дня. Але цього не сталося — і операція зі звільнення стратегічного об'єкта вступила в активну фазу. Перший бій тривав лічені години. Після атаки українських військових терористи зазнали чималих втрат і відступили. А сам аеропорт практично відразу став «найгарячішою» точкою на карті АТО.

Спроби штурму донецького аеропорту терористами відтоді були регулярними, проте українські військові успішно їх відбивали. Тоді й народилася легенда про «кіборгів». І першими українських бійців так почали називати саме бойовики за надлюдську стійкість в обороні.

Незалежно від того, чи було прийнято рішення про припинення сторонами вогню або підписані документи про перемир'я, не минало жодного тижня без атак і обстрілів цього об'єкта. У штурмі аеропорту брали участь не тільки «денеерівці», а й кадрові російські військові, зокрема спецпризначенці ГРУ.

З українського боку до оборони аеропорту в різний час залучалися військовослужбовці 3-го полку спеціального призначення, майже всі десантні бригади Збройних Сил України та низка добровольчих батальйонів. Прилегле селище Піски та аеропорт також обороняли піхотинці, артилеристи і танкісти 93-ї механізованої бригади, танкісти 1-ї танкової бригади та підрозділи батальйону МВС «Дніпро-1», які теж виконували бойові завдання на території аеропорту.

Фінальна фаза протистояння в аеропорту розпочалася 13 січня 2015 року. Після масованих артилерійських та танкових обстрілів з боку терористів завалилася диспетчерська вежа аеропорту, яка в народі стала символом його оборони. Того ж дня бойовики висунули «кіборгам» ультиматум — або залишити аеропорт, або загинути. Військові вибрали бій, і відтоді зіткнення в аеропорту вже не вщухали.

19 січня бойовики підірвали другий поверх нового термінала, а в ніч на 22 січня, скориставшись коротким перемир'ям для вивезення вбитих та поранених, бойовики тихцем замінували будівлю й зруйнували її остаточно. Від неї залишився тільки каркас, тож обороняти було більше нічого. Тільки тоді українські військові відійшли до інших будівель аеропорту та навколишніх населених пунктів, де продовжують утримувати позиції й донині.

Роман ВУС

Старшина **Володимир Назарчук,** 80-та окрема десантно-штурмова бригада ВДВ ЗС України, родом з міста Кузнецовськ Рівненської області, до війни — підприємець, обороняв ДАП у грудні 2014 — січні 2015 року

Старший солдат **Олесь Реньов,** 80-та окрема десантно-штурмова бригада ВДВ ЗС України, родом з села Нова Любомирка Рівненської області, до війни — помічник касира-оператора, обороняв ДАП у грудні 2014 — січні 2015 року

Солдат **Анатолій Глемейда,** 90-й окремий аеромобільний батальйон, родом з міста Вінниця, до війни працював продавцем, обороняв ДАП у грудні 2014 — січні 2015 року

Солдат **Олександр Руденко,** 90-й окремий аеромобільний батальйон, родом з села Плоске Київської області, до війни працював у торговій сфері, обороняв ДАП у січні 2015 року

У Центральному будинку офіцерів Збройних Сил України відбувся благодійний вечір пам'яті захисників Донецького аеропорту «Легендарні герої — «Кіборги». Наш фотокореспондент закарбував деяких з них. Вклонімося їм і їхнім побратимам, які залишаться в пам'яті українського народу нескореними героями та легендами.

Молодший сержант **Олексій Бабинець,** 90-й окремий аеромобільний батальйон, родом з Києва, до війни — вчитель фізичної культури в школі, обороняв ДАП в грудні 2014 — січні 2015 року

Старшина **Микола Миньо,** 80-та окрема десантно-штурмова бригада ВДВ ЗС України, родом з Рівненщини, до війни — підприємець, вів спостереження за ворогом і вів оборону на вежі ДАП протягом 15 днів у грудні 2014 — січні 2015 року

Старший сержант **Володимир Рибачок,** 80-та окрема десантно-штурмова бригада ВДВ ЗС України, родом з міста Сарни Рівненської області, до війни — охоронець, обороняв ДАП з кінця грудня 2014 по 24 січня 2015 року

Капітан **Олег Лосінський,** 81-ша окрема аеромобільна бригада, родом з міста Житомир, до війни — бізнесмен, обороняв ДАП в грудні 2014 року

Старший солдат **Євгеній Круглик,** 80-та окрема десантно-штурмова бригада ВДВ ЗС України, родом з міста Сарни Рівненської області, до війни працював експедитором, обороняв ДАП у грудні 2014 — січні 2015 року

Лейтенант **Сергій Гуссіді,** 80-та окрема десантно-штурмова бригада ВДВ ЗС України, родом з міста Миколаїв, до війни працював учителем фізичної культури та предмета «Захист Вітчизни», обороняв ДАП в листопаді — грудні 2014 року

ЛЕГЕНДА ПРО КІБОРГІВ. ПІСЛЯМОВА

З 19 на 20 січня з термінала самостійно виходили останні три групи кіборгів. 242 дні героїчної оборони української твердині добігали кінця…

Рік тому в ці дні посеред зруйнованого донецького летовища півсотні його останніх захисників на обледенілих плитах підлоги і стінах нового термінала своєю кров'ю навіки вписали в історію України рядки епілогу новітнього національного епосу — героїчної саги про «кіборгів». Ця розповідь — про тих, кому в останні дні оборони ДАПу судилося вистояти і вижити. І про їхніх рятівників, які, ризикуючи й жертвуючи власним життям, у ніч перед останнім штурмом вивезли з руїн нового термінала тих, хто вже був не в змозі вести бій.

— Було дуже холодно. Коли натискаєш на спусковий гачок, палець німіє від мерзлого металу. Це відчуття залишилося й дотепер — на морозі кінцівку неначе проштрикує голками, фаланга дерев'яніє, — згадує старший солдат Юрій Єфремов.

З 30 грудня 2014 по 14 січня 2015 року він був одним із оборонців нового термінала, бійцем 3-го батальйону 80-ї аеромобільної бригади.

«ДО ОБСТРІЛУ З «ГРАДІВ», ТАНКІВ ТА ВАЖКОЇ «АРТИ» ЗВИКНУТИ НЕМОЖЛИВО. БО ТО — ПЕКЛО…»

Страшенний холод, який довелося пережити у ДАПі, солдат пам'ятає й досі. І, вочевидь, не забуде про нього ніколи.

Їхнім єдиним джерелом тепла була «буржуйка» у «спальному» приміщенні — кімнаті, до якої, коли стрілянина вщухала, збиралися всі, крім, зрозуміло, чергових на постах. Навіть у темряві, яка поглинала термінал вже після четвертої години дня, вони продовжували підтримувати в ній вогонь, попри ризик демаскування і небезпеку ворожого обстрілу.

— Кожен із нас був готовий загинути в бою. Але замерзнути на смерть... Між собою ми так і домовилися: краще від кулі, ніж від морозу...

Його підрозділ прибув у ДАП за день до настання 2015 року. З Водяного довелося їхати через сепаратистський блокпост. Був обшук. Зціпивши зуби, стерпіли, виконуючи наказ, аби уникнути зайвих втрат. З бойовиками на той час існувала домовленість щодо такого порядку ротації оборонців аеропорту. З собою кожен мав право провозити не більше трьох магазинів боєприпасів. Тож решту набоїв і гранати, аби було чим воювати, вони сховали у дровах та колесах бронетранспортера, які везли у своїй вантажівці як заміну простреленим. Уже у терміналі колеса розбортували, і гарнізон отримав додатковий боєзапас.

Новий рік відсвяткували майже спокійно. 31 грудня ворог весь день активності не виявляв, лише близько 12-ї ночі «привітав» кіборгів кількома чергами, на які ті відповіли.

2 січня. Перша безповоротна втрата ротації. Загинув боєць 8-ї роти їхнього батальйону. Куля влетіла під руку збоку — вище бронежилета. Врятувати хлопця не вдалося…

— До свисту куль, пострілів звикаєш дуже швидко. Іноді навіть цікаво було спостерігати, як вони рикошетять від стіни — в іншу або в стелю. Тоді думаєш: «О, і ця не влучила»... Важко, коли тиша. Дослухаєшся, нерви весь час у напруженні, очікуєш: коли почнеться, що вони знову задумали?.. — Юра замислюється і додає. — До обстрілу з «Градів», танків та важкої «арти» звикнути неможливо. Бо то — пекло…

Кілька штурмів вдалося відбити з мінімальними втратами. Ворожі втрати не рахували, але діставалося бойовикам добряче. Атакували вони бездумно, іноді вигукуючи «Аллах акбар!», мабуть, таким чином сподівалися залякати, хоча на той час уже всі знали, що кадировців серед нападників немає.

Надвечір, як тільки починало сутеніти, стрілянина вщухала, ставало так тихо, що було чути кожен шерех. Аеропорт поглинала темрява. Ліхтарики ніхто не вмикав, мобільні телефони також — на кожен вогник «працювали» ворожі снайпери. Аби не видавати себе зайвими звуками, всю підлогу на підконтрольній частині термінала хлопці, поки було видно, періодично прибирали від уламків стін, стріляних гільз, усього того, що вночі могло потрапити під ноги і викрити характерними звуками. Проходи до постів, аби не заблукати в темряві, кіборги позначали рибальськими «світлячками», встановлюючи їх так, аби ворог не зміг розгледіти…

— 14 січня за нашою ротацією приїхали кілька МТ-ЛБ. У Водяне ми поверталися «дорогою смерті» під нещадним обстрілом — ворог гатив з «Градів» по злітній смузі, — згадує Юрій. — Те, що ми проскочили ті кілька кілометрів і не загинули, — справжнє диво. Мабуть, новорічне — ми поверталися на Старий Новий рік…

Та насправді хлопців врятувало не диво. У темряві десантного відділення МТ-ЛБ, щільно притиснуті один до одного, вони не могли бачити, як відчайдушно маневрує між вибухами їхній механік-водій. Звали героя Дмитро Гузик.

Підполковник Валерій Курко

— Він був дивовижною людиною, справжнім шибайголовою, — згадує підполковник Валерій Курко, тоді командир 3-го батальйону 80-ї оамбр. — В останній тиждень оборони ДАПу кожен рейс із Водяного в аеропорт та назад був справжнім подвигом тих, хто доставляв у термінал підкріплення, підвозив продовольство та боєприпаси, евакуйовував поранених і тіла загиблих. Дмитро Гузик, Анатолій Маркус, інші наші водії — справжні герої. Я пишаюся, що служив разом із ними…

Легкоброньовані тягачі дісталися батальйону Курка «в довавжок» — як позаштатна техніка. Сформований у липні 2014 року на базі 80-ї окремої аеромобільної бригади третій батальйон на сто відсотків був укомплектований мобілізованими. Техніку отримали не найкращу — 37 БТР-70. Тож у порівнянні зі старими бронетранспортерами маневрені, верткі «емтеелбешки» виявилися справжнім подарунком долі. Вірніше, удачею «Бізона» — старшини, командира взводу матеріального забезпечення. Саме він їх «знайшов» і домовився з волонтерами зі Славути, аби ті допомогли з ремонтом…

— У ніч на 18 січня їхати в аеропорт було нікому. Всі механіки-водії були виснажені морально і смертельно стомлені. Хлопці ледь трималися на ногах. А «звідти» потрібно забирати поранених… — розповідає комбат. — Наказувати я не міг. І тому звернувся до Гузика, дав йому слово офіцера: «Більше ти туди самостійно не поїдеш, тільки разом зі мною…»

Ящики з боєприпасами та харчами вони завантажили на дах МТ-ЛБ, аби їх можна було швидко розвантажити, а в десантному відділенні залишалося більше місця для бійців, які вирушали на ротацію. Аби боєзапас не здетонував під час обстрілу, заступник командира 81-ї аеромобільної бригади полковник Артем Котенко порадив накрити його мішками з піском. Як з'ясувалося згодом, ця порада врятувала їхнє життя — дорогою до термінала не вцілів жоден мішок, шість разів снаряди ворожих «Градів» розривалися так близько, що машину підкидало і здавалося, що вона перевертається. Але доїхали…

«В ОСТАННІЙ ТИЖДЕНЬ ОБОРОНИ ДАПУ КОЖЕН РЕЙС В АЕРОПОРТ ТА НАЗАД БУВ СПРАВЖНІМ ПОДВИГОМ»

— Під ранок 18 січня я чергував на «Позитиві». Пост розташовувався на другому ярусі нового термінала. Коли з Водяного до нас прорвалася «емтеелбешка», спочатку в це навіть не вірилося, адже обстріл був такий, що здавалося, на злітній смузі стоїть суцільна стіна розривів, прорватися крізь яку просто неможливо, — розповідає молодший сержант Віталій Пясецький. — А потім ми побачили комбата. Разом з іншими хлопцями він розвантажував ящики з боєприпасами, допомагав приймати поранених.

Молодший сержант Віталій Пясецький

Останнім рейсом з термінала підполковнику Курку вдалося евакуювати шістнадцятьох поранених захисників ДАПу. Серед них був і Віталій Пясецький — контужений, з осколковими пораненнями в голову та бедро.

— З нами мав виїхати й Ігор Зінич, медик нашого батальйону. На той час він уже сам був поранений, але вирішив залишитися. «Псих» був неймовірною людиною, врятованими життями йому завдячують щонайменше півсотні людей, яких він без перебільшення витяг з «того світу». А сам залишився в терміналі. Загинув, коли від вибуху обвалилася стіна…

Наступного дня, 19 січня, не стало й Дмитра Гузика. На прорив до термінала він вирішив їхати самостійно. В його машину, завантажену боєприпасами, влучили відразу кілька пострілів з РПГ. МТ-ЛБ вибухнув на очах тих, кого він їхав рятувати…

З 19 на 20 січня з термінала самостійно виходили останні три групи кіборгів. Увечері перша, друга — вночі, а третя — під ранок. Разом із пораненими з власної волі в терміналі залишилися Анатолій Свирид, Ігор Броневицький, В'ячеслав Гав'янець та Артем Гребенюк.

242 дні героїчної оборони української твердині добігали кінця…

Іван СТУПАК

НАШІ ХЛОПЦІ ВСТОЯЛИ, НЕ ВИТРИМАВ БЕТОН

Перший подих війни Роман Трубін відчув 14 січня 2015 року, коли злітною смугою під обстрілом прямував на вантажівці до аеропорту з селища Піски

У наш вік високих швидкостей у більшості наших співвітчизників був той аеропорт, з якого вони злетіли в небо. Для мене таким став донецький. Вперше приземлився на ньому, коли після закінчення військового училища на тодішньому чотиримоторному лайнері Іл-18 прилетів у відпустку до батьків у рідний Донецьк. А вже потім постійно повертався додому з усіх міст військової служби саме через цей аеропорт. У ті часи там були одноповерхова будівля аеровокзалу, невисока диспетчерська вишку і доволі короткі смуги.

Це вже згодом він набув статус міжнародного та був названий на честь всесвітньо відомого композитора Сергія Прокоф'єва, який народився в Донецькій області. Створені митцем музичні твори називали гімном життю, миру, сонцю. Тоді ніхто навіть не міг уявити, що цей аеропорт цивільні й військові люди назвуть «донецькою фортецею», а українські бійці в пекельних боях захищатимуть його 242 дні. У мирні мелодії композитора таким чином вплелися трагічні звуки війни. А сам аеропорт став місцем ратних подвигів його героїчних захисників. Його диспетчерська вежа — графічним символом мужності «кіборгів», а їхні подвиги стануть прикладом для виховання нових поколінь патріотів нашої держави.

Ось що з цього приводу сказав Президент України Петро Порошенко під час презентації першого фільму про героїв оборони аеропорту: «Я не сумніваюся — ми звільнимо аеропорт, бо це наша земля. І ми відновимо аеропорт. І там ми зробимо під склом залишки арматури, бетону і напишемо «Слава «кіборгам», щоб на століття пам'ять про ваш подвиг жила в поколіннях українців і на вашому подвигу виховувалися покоління захисників України».

Збереженню та вшануванню героїчних захисників «донецької фортеці» був присвячений вечір пам'яті, що відбувся днями в Центральному будинку офіцерів Збройних Сил України. Із закарпатського міста Свалява прибув до столиці Роман Трубін. Познайомився з ним у Будинку офіцерів біля стенда з назвою «Оборона Донецького аеропорту у січні 2015 року». Він уважно вдивлявся в одну з розміщених світлин, а на очі наверталися сльози. «Це хтось з ваших знайомих?» — поцікавився я. Роман Юрійович перевів

Учасник оборони донецького аеропорту командир відділення гранатометників 80-ї окремої аеромобільної бригади сержант Роман Трубін

погляд на мене, тихо вимовив: «Не знайомий, а кращий друг!». Читаю підпис під фотографією: «Молодший сержант Ігор Зінич, 14 жовтня 2015 року Указом Президента України присвоєно звання Героя України (посмертно)».

— З Ігорем я потоваришував ще тоді, коли ми в одному з навчальних центрів проходили підготовку перед відправкою в район проведення АТО, — розповідає Роман. — Під час оборони аеропорту він як санінструктор врятував життя багатьом побратимам з 80-ї окремої аеромобільної бригади. А себе не зберіг, загинув смертю героя…

«МИ ВІДНОВИМО АЕРОПОРТ. І ТАМ МИ ЗРОБИМО ПІД СКЛОМ ЗАЛИШКИ АРМАТУРИ, БЕТОНУ І НАПИШЕМО «СЛАВА «КІБОРГАМ»

В одному з підрозділів цієї 81-ї окремої аеромобільної бригади сержант Роман Трубін командував відділенням гранометників. Перший смертельний подих війни відчув 14 січня 2015 року, коли злітною смугою прямували на вантажівці до аеропорту з селища Піски. «Врятував від неминучої смерті водій, який встиг в останню мить крутнути кермо, і граната не вцілила в нас, — пригадує Роман і з сумом додає: — Ми так нічого не дізналися про нашого рятівника. Бо закрутила нас бойова гарячка оборони аеропорту».

В одному з боїв Роман був контужений, але залишився серед захисників «фортеці». Йому й дотепер сняться ті жахливі випробування під обстрілами з «Градів», мінометів, танків. Ніколи не забуде, як мерзли в руїнах аеропорту, страждали від нестачі їжі, води. Як бойове братерство робило їх усіх непереможними «кіборгами». Тому Роман Трубін з гордістю носить медаль «Захиснику Донецького аеропорту». Її я бачив і на грудях багатьох військовослужбовців, волонтерів, які прибули на цей вечір пам'яті. Вдруге помітив сльози в очах Романа, коли на сцену зійшла вдова бойового товариша — Героя України Ігоря Зінича. Зал вибухнув оплесками. А коли вона та інші члени родин загиблих «кіборгів» спустилися з місця їхнього вшанування, всі присутні привітали їх зворушливими і сповненими шани словами: «Герої на вмирають!..». А ще учасники зібрання дали своєрідну клятву зберігати вірність бойовому братерству захисників донецького аеропорту, допомагати родинам загиблих героїв. Вони висловилися за відзначення Дня захисників донецького аеропорту на державному рівні.

Роман Трубін, повернувшись додому, займається активною громадською роботою. Він — заступник голови міського осередку Всеукраїнської організації учасників АТО. Опікується понад 60-ма колишніми захисниками України. Розповідаючи про проблеми своїх побратимів, Роман Юрійович каже: «Багато з них повернулися з війни ніби іншими людьми. Одні боляче реагують на прояви неповаги з боку деяких чиновників до вчорашніх бійців, інші потребують психологічної реабілітації. Тому наша спілка направила на курси дружину одного з учасників АТО Олесю Ільганинець. Повернувшись з навчання, вона на професійному рівні відтепер займається психологічною реабілітацією моїх бойових побратимів. Скажу відверто, спочатку деякі з них цуралися звертатися до психолога по таку допомогу. Довелося переконувати, що це нормальна справа, і учасники АТО повірили в таку потребу і швидше адаптуються до мирного життя. Отже, воно триває. А ті бійці, які віддали його при захисті рідної землі, назавжди залишаться в нашій пам'яті».

Володимир ЧІКАЛІН

«Я НАМАГАВСЯ БУДЬ-ЩО ВРЯТУВАТИ СВОЇХ ПОБРАТИМІВ…»

Коли на Донбасі ставало дедалі гарячіше, Анатолій Свирид, який тоді працював в особистій охороні одного з українських бізнесменів, пішов до військкомату.

— Я не міг спокійно спостерігати за тим, що відбувається на Донбасі. Свого часу я служив у підрозділі спеціального призначення МВС, маю краповий берет. Але мені відмовили, мовляв, зачекай, буде треба — покличемо, — згадував Анатолій. — Та незабаром мені зателефонували і запитали, чи не можу допомогти в навчанні бійців Національної гвардії. Я погодився і протягом кількох місяців працював як інструктор з бойової підготовки. На громадських засадах.

У серпні 2014-го Анатолій знову пішов до військкомату. Цього разу вже отримав повістку. Після злагодження підрозділу на військовому полігоні разом із товаришами відбув до Костянтинівки, де дислокувався 90-й батальйон аеромобільної бригади.

У донецькому аеропорту йому судилося побувати кілька разів. Уперше — восени 2015-го. Тоді він дивом залишився живим, міна вибухнула за кілька метрів від нього. Пораненого та контуженого Анатолія спочатку доставили до Авдіївки, згодом до Дніпропетровської обласної лікарні ім. Мечникова. Після одужання Анатолій знову відправився на оборону ДАПу.

— Приїхали ми серед ночі. Ще не встиг як слід познайомитись з хлопцями, як нас накрили мінами із «Градів», — розповідає головний старшина підрозділу Анатолій Свирид. — Під прикриттям вогню та темряви бойовики підібралися до терміналу і закидали нас гранатами.

На світанку почався штурм, потім другий, третій. І так цілий день. У наступні дні ворог час від часу накривав вогнем артилерії та «Градів». Наші хлопці трималися.

19 січня Анатолія відкинуло вибуховою хвилею на 5–6 метрів, з голови навіть зірвало шолом. Товариші вже подумали, що він загинув. Але за хвилину почули наказ займати кругову оборону. Вся ніч з 20 на 21 січня минула під постійними обстрілами. Їхня інтенсивність зменшилась лише під ранок. А трохи згодом пролунав сильний вибух — бойовики підірвали термінал. Під завалами опинилися чимало бойових побратимів, деякі були ще живі.

— Їх потрібно було рятувати, а загиблих — поховати, як героїв. Заради цього я був готовий домовлятися будь з ким. Тож знайшов шматок білої тканини, і пішов у напрямку позицій бойовиків.

Назустріч йому вийшов незнайомець і, назвавшись російським офіцером, провів Свирида до старшого їхньої групи. Десь за годину кількох наших поранених повезли до лікарні. Ще кількох бійців, які могли самостійно рухатися, доправили до будівлі, де раніше знаходилося обласне управління СБУ, перетворене бойовиками на так званий слідчий ізолятор. Був серед них і Анатолій…

У полоні він провів більше місяця. За цей час на його пошуки виїхала дружина Оксана з друзями — Віктором Тутовим і Владиславом Пащенком. І теж опинилися в руках терористів. На щастя, пробули там недовго…

Після того, як Анатолій Свирид вийшов на волю, його, зважаючи на три поранення, комісували. Сьогодні він допомагає бойовим побратимам адаптуватися до мирного життя, створивши громадську організацію «Серця кіборгів», метою

Анатолій Свирид

якої є насамперед допомога дітям, чиї батьки загинули, захищаючи Україну.

За мужність і героїзм, виявлені при захисті України, Анатолій Свирид нагороджений орденом «За мужність» 3-го ступеня.

Сергій ЗЯТЬЄВ

«НАМ ВДАЛОСЯ СУТТЄВО ПІДВИЩИТИ БОЄЗДАТНІСТЬ ВІЙСЬКА»

Про реалії та перспективи реформування вітчизняного війська кореспонденту «Народної армії» розповів перший заступник Міністра оборони України Іван Руснак

— Іване Степановичу, другий рік поспіль в умовах іноземної військової агресії у Державному бюджеті України передбачається виділення на потреби оборони значних асигнувань. Тож не дивно, що в суспільстві існує справедливий запит щодо ефективності їхнього використання…

— Так, сьогодні наш народ докладає величезних зусиль, аби зупинити загарбників, зберегти цілісність і незалежність держави. І в тому, що ми зробили головне — змусили ворога відмовитися від подальшого вторгнення, безперечно заслуга кожного українського бійця, патріота, платника податків, з яких, власне, і формується державний бюджет, зокрема й воєнні видатки. Тож якщо коротко підсумувати ефективність витрат на оборону за минулий рік, то, на мою думку, варто резюмувати таке: армія відновила боєздатність, набула бойового досвіду, оперативної спроможності, значно покращила свою технічну оснащеність, загалом всебічну забезпеченість для успішного виконання завдань із захисту держави.

Водночас, незважаючи на постійну складну обстановку в зоні бойових дій, головним пріоритетом і завданням керівництва Міністерства оборони є реформа Збройних Сил. При цьому вона є не лише найбільш витратною, а і найнеобхіднішою, я б навіть сказав — життєво необхідною для Української держави, оскільки події останніх двох років яскраво засвідчують — без боєздатних Збройних Сил, інших військових формувань ризик втрати незалежності держави дуже високий.

— Очевидно анексія Криму, події на Сході України змушують нас проводити таку військову реформу, яка потребує глобальних змін у плануванні всього оборонного сектору держави?

— Саме так. Її проведення неможливе без оновлення засад оборонної політики держави в цілому. Ось чому впродовж минулого року Міністерством оборони України було проведено оборонний огляд у межах комплексного огляду сектору безпеки й оборони. За його результатами ми напрацьовано й затверджено нову редакцію Воєнної доктрини України, схвалений урядом проект Концепції розвитку сектору безпеки й оборони України, спільно з іноземними експертами ми завершуємо опрацювання Стратегічного оборонного бюлетеня України як програмної основи розвитку Збройних Сил. До речі, Міністром оборони України прийнято рішення 21 січня провести круглий стіл для обговорення цієї проблематики. В його роботі братиме участь широке коло представників влади, громадськості, військових експертів й іноземних радників.

Перший заступник Міністра оборони України Іван РУСНАК

— А коли дійде черга до самої програми реформування Збройних Сил? Адже саме вона має стати тим документом, в якому прописана дорожня карта реформи війська…

— Робота над проектами Державної програми розвитку Збройних Сил та Державної цільової оборонної програми розвитку озброєння та військової техніки на період до 2020 року фактично у стадії завершення. За великим рахунком ці документи перебувають в черзі на розгляд та затвердження урядом, Радою національної безпеки та оборони, Президентом України. Існує певний порядок прийняття таких документів, який неможливо оминути. Зазначена процедура передбачена Законом України «Про організацію оборонного планування». Більше того, зазначу: певне відтермінування їхнього прийняття було узгоджене з Адміністрацією Президента держави ще на початку минулого року у зв'язку із загостренням ситуації в зоні проведення антитерористичної операції. Тож з усією відповідальністю маю сказати, що з боку Міністерства оборони України не було жодних зволікань у напрацюванні відповідних документів оборонного планування. Комплексний середньостроковий програмний документ, завдання і заходи якого є підставою для складання річних планів утримання і розвитку відповідних складових сил оборони військовим відомством, опрацьовано, ми готові представити його на розгляд і затвердження, а при необхідності — максимально оперативно внести в опрацьовані проекти необхідні корективи. Отже, прийняття цих державних програм — питання процедури затвердження державних рішень.

> Незважаючи на постійну складну обстановку в зоні бойових дій, головним пріоритетом і завданням керівництва Міністерства оборони є реформа Збройних Сил. При цьому вона є не лише найбільш витратною, а і найнеобхіднішою, я б навіть сказав — життєво необхідною для Української держави, оскільки події останніх двох років яскраво засвідчують — без боєздатних Збройних Сил, інших військових формувань ризик втрати незалежності держави дуже високий

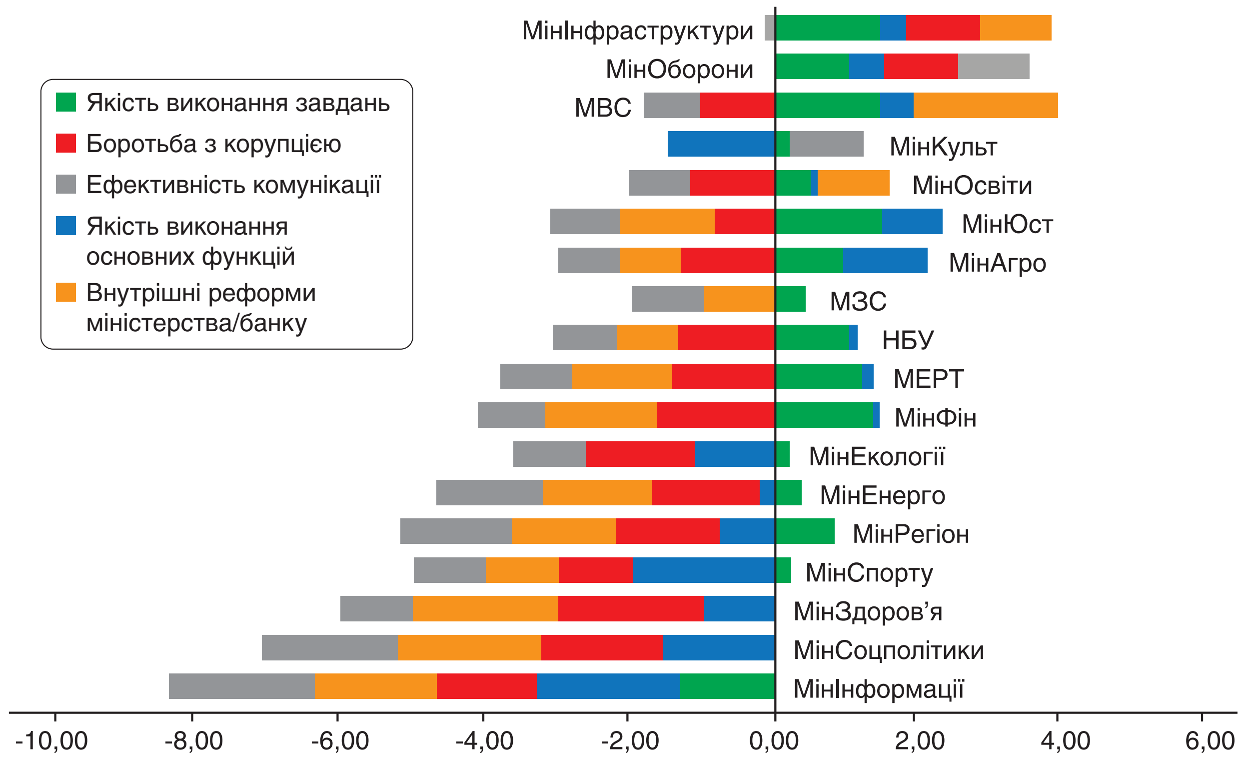
— Іване Степановичу, але ж в умовах іноземної збройної агресії хіба не можна було хоч якось пришвидшити їхнє прийняття?

— Погоджуюсь, багато чого відбувається не так швидко, як би нам з вами того хотілося. А з іншого боку, на моє глибоке переконання, тільки послідовний порядок розробки основних концептуальних і програмних документів оборонного планування, передбачений чинним законодавством, забезпечує трансформацію політичних цілей в царині захисту держави у практичні заходи щодо розвитку сил оборони, дозволяє виважено підійти до визначення видатків бюджету на військові потреби. Навіть більше — в межах роботи Міжвідомчої робочої групи при РНБОУ (розпорядження Секретаря РНБОУ від 3.08.2015 № 22/2015) опрацьовано проект Закону України «Про планування в секторі безпеки і оборони України», яким передбачається вдосконалити алгоритм та підвищити ефективність цієї роботи.

Взагалі ж для унормування питань мобілізації, проходження військової служби, соціального захисту військовослужбовців відповідно до сучасних умов Міністерством оборони забезпечено прийняття 132-х нормативно-правових актів, зокрема 25 законів, 17 Указів Президента України, 90 постанов та розпоряджень Кабінету Міністрів.

Міноборони друге у рейтингу за підсумками роботи уряду в 2015 році

На думку експертів, минулого року в Міністерстві оборони України найактивніше проходила боротьба з корупцією

Якщо коротко позначити окремі вектори реформування, то скажу, що йдеться про зміни в системі розвідки, створення Сил спеціальних операцій, реорганізацію високомобільних десантних військ, відновлення бойової спроможності Військово-Морських Сил. При цьому здійснюється перегляд кадрової політики та переатестація кадрів, розпочато оптимізацію системи військової освіти і науки

— Отже, виходить, що з одного боку на сьогодні ми ще не маємо відповідних державних програм, а з іншого — реформування війська відбувається вже зараз…

— Так, і цей процес відбувається за кількома перспективними, конкретними напрямами. Зокрема, йдеться про оптимізацію структур Міноборони та Генерального штабу відповідно до стандартів НАТО, збалансовану за принципом зосередження зусиль.

— Тобто?

— На Міністерство оборони покладатимуться завдання формування державної політики в сфері оборони і всебічного забезпечення функціонування і розвитку Збройних Сил, а Генеральний штаб опікуватиметься плануванням оборони держави та безпосереднім військовим керівництвом Збройними Силами. Станом на сьогодні нову структуру вже погоджено і відпрацьовано «дорожню карту», яка фактично є планом заходів щодо її впровадження, визначено терміни виконання.

— А якщо повернутися до тих самих оборонних видатків, на підставі чого вони формуються?

— Враховуючи необхідність вжиття невідкладних заходів для відсічі агресії, Президентом України за поданням Міноборони 14 листопада 2014 року було затверджено Замисел оптимізації та реорганізації Збройних Сил України на 2015–2017 роки. Виконання заходів, передбачених цим документом у 2015 році, спрямовувалося на планове нарощення боєздатності військ (сил), створення необхідних угруповань на загрозливих напрямках. Визначені в Замислі структуру, показники чисельності та фінансування Збройних Сил України було взято за основу при формуванні Державного бюджету на 2016 рік.

Тож у підсумку — завдання, поставлені Президентом України у Замислі, виконувалися упродовж 2015 року, їхня реалізація в подальшому триватиме згідно з новою Державною програмою розвитку Збройних Сил України.

Що стосується обґрунтування видатків Міністерства оборони України в Державному бюджеті України, то 2015 року було розроблено Орієнтовний план утримання й розвитку Збройних Сил України на 2016 рік та на два подальші роки, який фактично є визначеною Генеральним штабом Збройних Сил України потребою Збройних Сил України у фінансовому та інших ресурсах. Саме він став підставою для виваженого формування бюджетного запиту Міноборони. Також маю зазначити, що на підставі схваленого Верховною Радою України Державного бюджету України Міністерством оборони протягом місяця буде уточнено показники й заходи згаданого Орієнтовного плану та затверджено План утримання й розвитку Збройних Сил України на поточний рік.

Упродовж 2015 року значно поліпшено стан комплектування Збройних Сил озброєнням і військовою технікою. Зокрема, підвищено спроможності вітчизняного оборонно-промислового комплексу щодо виробництва озброєння та військової техніки в міжнародній кооперації з країнами-членами НАТО. Наприклад, налагоджена робота щодо спільного виробництва бронетехніки — БТР-3 та БТР-4, броньованих автомобілів КрАЗ із іноземними партнерами. Також у межах міжнародного військового співробітництва досягнуто домовленостей про постачання комплектуючих та обладнання для виробництва літаків АН-70

— А за іншими напрямами?

— Також триває відповідна робота. І якщо коротко позначити інші вектори реформування, то скажу, що йдеться про зміни в системі розвідки, створення Сил спеціальних операцій, реорганізацію високомобільних десантних військ, відновлення бойової спроможності Військово-Морських Сил. При цьому здійснюється перегляд кадрової політики та переатестація кадрів, розпочато оптимізацію системи військової освіти і науки. Зазначені питання обговорювалися на Колегії Міністерства оборони в грудні минулого року й отримали відповідне відображення в наказі Міністерства оборони України.

Підготовлено Загальні положення логістичної доктрини Збройних Сил України з дотриманням стандартів НАТО, які вже затверджені Міністром оборони України.

Що стосується реформи системи речового забезпечення, то в її основу покладено адаптацію до норм збройних сил країн-членів НАТО. Вже зараз затверджено 22 стандарти, сумісні з натовськими, війська отримують новітні зразки польової форми одягу та комплекти бойового спорядження

Варто зазначити, що упродовж 2015 року значно поліпшено стан комплектування Збройних Сил озброєнням і військовою технікою. Зокрема, підвищено спроможності вітчизняного оборонно-промислового комплексу щодо виробництва озброєння та військової техніки в міжнародній кооперації з країнами-членами НАТО. Наприклад, налагоджена робота щодо спільного виробництва бронетехніки — БТР-3 та БТР-4, броньованих автомобілів КрАЗ із іноземними партнерами. Також у межах міжнародного військового співробітництва досягнуто домовленостей про постачання комплектуючих та обладнання для виробництва літаків АН-70. Що стосується матеріально-технічного забезпечення військ, то нині реалізуються сім проектів із закупівлі, управління державними підприємствами, речового та продовольчого забезпечення. З метою прискорення процедур торгів та заощадження державних коштів впроваджено систему електронних закупівель. З кінця червня 2015 року за їхніми результатами заощаджено понад 177 млн грн державних коштів.

Також слід нагадати, що оборонним відомством підготовлено Загальні положення логістичної доктрини Збройних Сил України з дотриманням стандартів НАТО, які вже затверджені Міністром оборони України.

До вищезгаданого слід додати, що нині ми маємо нові норми харчування військовослужбовців. Їх наближено до загальноєвропейських вимог. Як розвиток цього напряму реформування триває експеримент з харчування за стандартами НАТО в Національній академії сухопутних військ ім. гетьмана Петра Сагайдачного (м. Львів) та на Західній військово-морській базі (м. Одеса). За його результатами нові підходи в харчуванні військовослужбовців буде масштабовано в межах усіх Збройних Сил. Також на сьогодні врегульовано питання харчування офіцерського складу в польових умовах та відмобілізованих військовослужбовців — з дня прибуття їх у військові комісаріати.

Що стосується реформи системи речового забезпечення, то в її основу покладено адаптацію до норм збройних сил країн-членів НАТО. Вже зараз затверджено 22 стандарти, сумісні з натовськими, війська отримують новітні зразки польової форми одягу та комплекти бойового спорядження. У 2015-му на постачання української армії надійшло близько 100,9 тис. бронежилетів, 99,6 тис. кевларових шоломів, 487 тис. комплектів літніх польових костюмів, 360 тис. пар черевиків з високими берцями, 264 тис. утеплених курток та 100,4 тис. пар утеплених штанів.

Запроваджено нові стандарти медичного забезпечення. Налагоджено лікування та реабілітацію поранених у лікувальних закладах Міністерства охорони здоров'я України та за кордоном. Понад 6 тис. учасників АТО охоплені Програмою медико-психологічної та соціальної реабілітації. Що стосується забезпеченості лікарськими засобами військових частин, які виконують бойові завдання, то вона становить 87 %, медичною технікою — 90 %, а індивідуальними засобами медичного захисту — 100 %. Взагалі ж, якщо говорити про медичний аспект реформування Збройних Сил, то нами підготовлено проект Військово-медичної доктрини України. Нині цей документ розглянув уряд, очікуємо, що незабаром він набере чинності.

— Тож, підсумовуючи зусилля, які докладаються задля реформування Збройних Сил, про що можна сказати з упевненістю?

— Всі реформи, які нині здійснюються Міністерством оборони та Генеральним штабом, спрямовані на досягнення головної мети — створення високомобільних, професійних, добре оснащених і всебічно забезпечених Збройних Сил. Результат цієї роботи відчувається вже сьогодні — Україна відновила боєздатність свого війська, нині наше військо за чисельністю та бойовими можливостями є незрівнянно сильнішим, ніж на початку боротьби із зовнішнім агресором. А перемога в цій боротьбі, безперечно, буде за нами!

— Дякую за розмову.

Бесіду вів Іван СТУПАК

СЕРЕД ПРІОРИТЕТІВ УРЯДУ — ПЕРЕОЗБРОЄННЯ ВІЙСЬКА

Кабінет Міністрів України надав окремим підприємствам «оборонки» державні гарантії за кредитами, які будуть залучені для виготовлення сучасних зразків ОВТ

Танк БМ «Оплот» за більшістю показників переважає основні бойові танки армії РФ Т-90А та М1 Abrams армії США

Для керівництва держави питання підвищення обороноздатності Збройних Сил України, їхнього технічного переоснащення нині є пріоритетними з огляду на збройну агресію проти України. Наприкінці минулого року уряд прийняв три постанови щодо деяких питань підвищення обороноздатності й безпеки держави та задоволення невідкладних потреб армії у виготовленні окремих зразків озброєння та військової техніки. Зокрема, йдеться про танки БМ «Оплот», літаки Ан-148-ЕА, комбінований пристрій викидання хибних цілей «Адрос» КУВ 26–50 і його модифікації, а також 125-міліметровий постріл з керованою ракетою (ПТРК «Комбат»).

У цих постановах йдеться, зокрема, про надання державної гарантії для забезпечення виконання боргових зобов'язань за кредитом, що буде залучений підприємствами для виготовлення цих зразків ОВТ. Далі розповім про окремі їхні ТТХ.

БМ «Оплот» розроблений Харківським конструкторським бюро з машинобудування імені О.О. Морозова. У травні 2009 року цей танк був прийнятий на озброєння вітчизняного війська.

За своїми характеристиками БМ «Оплот» є одним із найкращих танків у світі. А за більшістю показників він переважає основні бойові танки армії РФ Т-90А та М1 Abrams армії США. Основний бойовий танк БМ «Оплот» є бойовою гусеничною машиною, яка має високу вогневу міць, надійний захист і високу мобільність. Танк призначений для ураження вогнем усіх видів наземних (надводних) і низьколітних на малих швидкостях повітряних цілей в умовах вогневої протидії супротивника.

Основним озброєнням танка є 125-мм гладкоствольна гармата КБА-3, забезпечена автоматом заряджання конвеєрного типу. Боєкомплект гармати становить 46 пострілів роздільно-гільзового заряджання, з них 28 розміщені в автоматі заряджання. БМ «Оплот» здатний вести вогонь бронебійно-підкаліберними, кумулятивними, осколково-фугасними снарядами і ПТКР "Комбат" з напівактивною системою управління за лазерним променем.

УРЯДОВІ ПОСТАНОВИ СПРИЯТИМУТЬ ЯКНАЙШВИДШОМУ ЗАБЕЗПЕЧЕННЮ ВІЙСЬКА ТАКИМИ ЗРАЗКАМИ ОЗБРОЄННЯ ЯК: ТАНК «ОПЛОТ», ЛІТАК АН-148-ЕА ТА ПТРК «КОМБАТ»

125-міліметровий постріл із керованою ракетою (ПТКР «Комбат») використовується для пострілу з гармати танків Т-72, Т-80УД, БМ «Оплот», якщо на них встановлена система управління вогнем. ПТКР дозволяє здійснити постріл під час руху як самого танка, так і цілі.

Протитанкова керована ракета «Комбат» має максимальну дальність стрільби 5000 м. Вона оснащена протитанковою боєголовкою тандемного типу для ураження цілей, захищених реактивною бронею. Загальна маса (керований танковий постріл) — 30 кг. Ракета наводиться за лазерним променем системою управління вогнем до влучення в ціль.

Комбінований пристрій викидання хибних цілей «Адрос» КУВ 26–50 призначений для викидання хибних теплових цілей (ХТЦ) і протирадіолокаційних пасивних завад калібру 26 та 50 мм. Розвантаження пристрою виконується за спеціальними програмами, чим досягається створення складної завадової обстановки функціонуванню інфрачервоних головок самонаведення керованих ракет типу Stinger, «Ігла», «Ігла-1», Р-60М, Р-73, Sidewinder тощо. Викинуті ХТЦ дають хибну інформацію для ворожої ракети про місцезнаходження літального апарата у просторі. Виріб застосовується на всіх етапах польоту в ручному або автоматичному режимах (спільно з датчиком виявлення пуску ракет). «Адрос» КУВ 26–50 може встановлюватися на будь-яких літальних апаратах.

Літак Ан-148-ЕА призначений для пасажирських перевезень на регіональних і короткомагістральних маршрутах на відстань до 3100 км. Він може базуватися на злітно-посадкових смугах зі штучним покриттям і підготовлених ґрунтових смугах, розташованих на висоті до 1500 метрів над рівнем моря, за будь-яких кліматичних умов. Крейсерська швидкість літака — 780–850 км/год, а крейсерська висота польоту — до 12200 м. На літак встановлюватиметься сучасне пілотажно-навігаційне і радіозв'язкове обладнання, що відповідає міжнародним нормам ICAO. При цьому польотна інформація виводиться на п'ять багатофункціональних рідкокристалічних індикаторів. Комплекс радіоелектронного обладнання передбачає можливість посадки машини у складних метеорологічних і нічних умовах за категорією IIIA ІКАО.

Сергій ВОРОНКОВ

В ОДНІЙ ЦИСТЕРНІ ПЕРЕВОЗЯТЬ… ДВА ВИДИ ПАЛИВА

Фахівці ДП «45 Експериментальний механічний завод» виготовили для потреб війська два сучасні автопаливозаправники

Успішне виконання поставлених завдань частинами і підрозділами, задіяними у проведенні антитерористичної операції, значною мірою залежить і від їхнього оперативного забезпечення паливно-мастильними матеріалами. Для належної організації цього процесу нині задіяно понад 1700 одиниць спеціальної техніки. Проте підтримувати автозасоби підвезення палива у справному стані, зважаючи на їхній поважний вік, стає дедалі важче.

— Щоправда, силами ремонтних підрозділів служби ПММ і державних підприємств, що входять до складу ДК «Укроборонпром», нам вдалося відновити та відремонтувати понад 850 одиниць спецтехніки, яка понад 20 років перебувала на тривалому зберіганні, — розповідає начальник відділу забезпечення технічними засобами — заступник начальника управління забезпечення технічними засобами Центрального управління забезпечення пально-мастильними матеріалами Збройних Сил України Тилу Збройних Сил України полковник Анатолій Федоренко.

Звісно, діючи лише в такий спосіб, навряд чи вдасться кардинально покращити технічне забезпечення військ. Воно потребує, зокрема, сучасних автопаливозаправників. Тому в Центральному управлінні забезпечення ПММ розробили відповідне тактико-спеціальне завдання. До речі, в процесі проектування було враховано досвід застосування такої техніки в зоні АТО, а саме — використання базового шасі з розташуванням двигуна попереду кабіни. Це дозволяє підвищити захист особового складу при непередбаченому наїзді на вибухові предмети. Крім того, виробникам нового автозаправника необхідно було розосередити запаси палива у двох розділених ємностях однієї автоцистерни, щоб підвищити її живучість.

Практичну реалізацію цього проекту здійснили фахівці ДП "45 Експериментальний механічний завод", що у Вінниці. Зокрема, на базі автомобільного шасі КрАЗ-63221 вони виготовили два нові вітчизняні автопаливозаправники. Їхня принципова відмінність від аналогів — наявність двох окремих відсіків загальною ємністю 12000 літрів. Завдяки такому раціональному рішенню з'явилася можливість одночасно транспортувати різні види палива — автомобільний бензин та дизпаливо. До того ж раніше у випадку пошкодження цистерни витікав весь запас палива, що перевозилося. Тепер же наявність незалежних відсіків дозволяє врятувати принаймні половину.

Автопаливозаправник АЦ-12–63221 на базі шасі автомобіля КрАЗ-63221 створений з урахуванням досвіду АТО

До речі, шасі КрАЗ-63221 рухає 330-сильний турбовий дизельний двигун ЯМЗ-238Д (з можливістю встановлення двигунів інших виробників). Саме це шасі обрали для монтажу автоцистерни і завдяки надзвичайній міцності кразівської рами, де застосовані лонжерони з гарячекатаного швелера. Додатковий аргумент — обладнання автомобіля шинами розмірністю 1300–530–533, які забезпечують відмінну прохідність в умовах бездоріжжя.

Нові автоцистерни готуються до державних випробувань.

Сергій ВОРОНКОВ

Іноді й самоскид стає БТР-ом

«БРОНЯ» для української піхоти,

або як швидко та ефективно підвищити живучість та вогневу потужність механізованих та десантних підрозділів ЗС України

Як відомо, на початку збройного протистояння на Сході нашої країни Збройні Сили України мали на своєму озброєнні декілька зразків легкої бронетехніки переважно у складі танкових, механізованих, аеромобільних та повітрянодесантної бригад. Загальна чисельність цих бойових броньованих машин (ББМ) за даними «Білої книги» вітчизняного оборонного відомства на кінець 2013 року становила майже 2000 одиниць, зокрема бронетранспортерів та бойових машин піхоти (обох типів). Це — БТР-60ПБ, БТР-70 і БТР-80, а також БМП-1 та БМП-2. Водночас дуже широкого застосування у Збройних Силах України набули бойові броньовані машини на базі багатоцільового тягача — легкоброньованого (так званого МТ-ЛБ), а також низка спеціалізованої легкої бронетехніки — БМД-1, БМД-2, БТР-Д, БРДМ-2 та серія самохідних установок ППО та артилерії як на уніфікованому шасі МТ-ЛБ або танків, так і на унікальній, спеціально «під них» розробленій базі (від 120-мм САУ 2С9 «НОНА» до зенітної самохідної установки 2С6 «Тунгуска» або 152-мм САУ типу «Мста-С»).

Однак слід добре пам'ятати, що ця бронетехніка була розроблена та випускалася ще в радянські часи, тому ці ББМ мають суттєві недоліки перш за все з огляду на сучасні вимоги до бронетехніки. Це, наприклад, не зовсім вдале компонування або недостатньо потужні двигуни тощо, які в комплексі ускладнюють ведення бойових дій українській піхоті та десанту.

Сучасні високоточні засоби ураження бронетехніки, які мають у своєму розпорядженні проросійські бойовики завдяки активній допомозі путінського «воєнторгу», є серйозною загрозою для цих ББМ. Йдеться як про спеціалізовані традиційні засоби типу РПГ, ПТРК, СПГ, ПТГ типу МТ-12 «Рапіра» або навіть протитанкові міни, так і про останні доробки в цій сфері — тандемні та керовані високоточні артилерійські боєприпаси типу «Краснополь», ПТРК «Корнет», РПВ «Джміль» тощо.

Треба сказати й про те, що цієї легкої бронетанкової техніки нашим підрозділам бракувало. Тому в зоні АТО іноді можна побачити імпровізовані броньовики. Бувало, що ці так звані «ган-траки» набували дуже дивного вигляду та мали у своїй конструкції найрізноманітніші інженерно-технічні рішення. Наприклад, броньовики на базі самоскида КАМАЗ або пересувний броньований блокпост на базі старенького і списаного БРДМ-2, або броньовані джипи з кулеметом.

Українська БМП-2 з комплектом додаткового захисту

Саме тому одним із пріоритетних напрямів діяльності підприємств вітчизняної «оборонки» щодо відновлення боєздатності вітчизняного війська в технічній сфері стало підсилення його

ОДНИМ ІЗ ПРІОРИТЕТНИХ НАПРЯМІВ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВ ВІТЧИЗНЯНОЇ «ОБОРОНКИ» ЩОДО ВІДНОВЛЕННЯ БОЄЗДАТНОСТІ ВІТЧИЗНЯНОГО ВІЙСЬКА В ТЕХНІЧНІЙ СФЕРІ СТАЛО ПІДСИЛЕННЯ ЙОГО НОВИМИ АБО МОДЕРНІЗОВАНИМИ ЗРАЗКАМИ БРОНЕТЕХНІКИ

новими або модернізованими зразками бронетехніки. Українській піхоті та десанту вкрай і швидко були потрібні нові, більш досконалі «робочі коники» — ББМ. І вони з'явилися.

У війська після випробувань у бойовій обстановці та прийняття на озброєння в доопрацьованому вигляді почали надходити нові українські БТР-3 та БТР-4. З'явилася «лінійка» нових бронеавтомобілів від «Кугуарів» та «Спартанів» до «Дозор-Б» (про цю техніку «Народна армія» докладно писала раніше).

Треба розуміти, що нарощування виробництва нової техніки, особливо в умовах розгортання нових частин та з'єднань, вимагає певного часу. Навіть за умов достатнього фінансового та ресурсного забезпечення. А довго чекати війська не могли: з Російської Федерації агресор отримував дедалі більше бойової техніки та озброєння.

Тож постало завдання пристосувати вже наявний «радянський» парк вітчизняної легкої броньованої техніки до потреб АТО. А це вимагало, щоб істотно зміцнювалася броня БМП і збільшувалася міць озброєння. Також вдосконалили й БТРи. Окрім посилення озброєння та захисту машини, слід було створити нове компонування для підвищення комфортності дій екіпажу й десанту.

Незабаром зусиллями волонтерів та фахівців озброєння ЗС України вдалося покращити характеристики української бронетехніки. Передусім це стосувалося захисту бронетехніки (блиндирування), обладнання її комплектами додаткового захисту від кумулятивних боєприпасів. Також фахівці працювали над створенням нових типів бронетехніки на базі вже наявних зразків. З часом ця робота набрала більших обертів.

Але не все було так райдужно. Спочатку екрани на БТРи варили з того, що трапиться під руки. Навіть із сітки з ліжок і ґрат із вікон. Саме таку картину я особисто спостерігав під час одного з відряджень до зони АТО. Лише з часом армійські фахівці разом із волонтерами визначили найбільш стійкі конструкції захисних екранів.

Сьогодні ця робота вже набула широкого формату. В її авангард вийшли підприємства «Укроборонпрому», зокрема Житомирський бронетанковий ремонтний завод та Харківський бронетанковий ремонтний завод. Так, житомиряни освоїли випуск модернізованого варіанта ще радянської БМП-1 із новітнім українським бойовим модулем «Шквал». А харків'яни пішли ще далі й запропонували принципово нову БМПВ(Т)-64 на базі танка Т-64 (її ще кваліфікують як важкий БТР) одразу в 6-ти модифікаціях (залежно від варіантів озброєння та шасі).

Обидва варіанти суттєво нарощують такі важливі для ББМ якості, як вогнева потужність, рівень захисту екіпажу та десанту, ергономічність, ефективність системи управління озброєнням машини тощо.

Наприклад, універсальний бойовий модуль «Шквал» включає 30-мм гармату, здатну вести вогонь на дистанції 4 км за швидкострільності 400 пострілів на хвилину, 7,62-мм спарений кулемет, 30-мм автоматичний гранатомет АГС-17 і протитанкові керовані ракети. Система керування вогнем нової БМП включає прицільний комплекс, який інтегрований з системою управління стрільбою керованими ракетами, а також містить стабілізатор озброєння українського виробництва. У такий спосіб вогнева міць нової машини збільшена в рази в порівнянні з базовою БМП. До того ж передбачається, що в башті нової БМП не буде людей (керування комплексом озброєння ведеться із захищеного корпусу машини оператором-навідником за допомогою спеціального пульта), що суттєво збільшує живучість екіпажу.

Основну вогневу міць модуля забезпечує протитанковий комплекс «Бар'єр» з ракетами РК-2С, які, за оцінками фахівців, на дистанції до 5 км здатні цілком успішно знищити або пошкодити практично будь-який танк у світі.

Загалом процес насичення української «піхоти» новими та модернізованими ББМ набирає нових обертів. Тож можна сподіватися, що вітчизняні Сухопутні війська отримають адекватну сучасним вимогам «лінійку» бойових броньованих машин.

Костянтин МАШОВЕЦЬ

«Живий ланцюг» є символом єдності всіх українців незалежно від того, живуть вони на Сході чи на Заході

«ОДНИНІ ВОЄДИНО ЗЛИВАЮТЬСЯ ЧАСТИНИ ЄДИНОЇ УКРАЇНИ...»

22 січня 1919 року об'єдналися Українська Народна Республіка та Західноукраїнська Народна Республіка

Двадцяте століття залишило нам у спадок вершинні події минулого, які, віддаляючись, не втрачають своєї значущості й актуальності, а потребують осмислення сконцентрованого в них історичного досвіду боротьби українства за свободу, незалежність, державність. До таких подій належить 22 січня 1919 року — день ухвали Акта злуки Української Народної Республіки і Західноукраїнської Народної Республіки. Цій даті судилося навічно вкарбуватися в історію України величним національним святом — Днем Соборності.

Протягом століть землі України були роз'єднані та перебували під владою чужинців. Однак українці весь цей час намагалися об'єднати їх. Після того, як восени 1917 року в Петрограді стався жовтневий переворот, Центральна Рада 7 листопада того ж року проголосила утворення Української Народної Республіки, до складу якої увійшли 9 губерній. Менше ніж за рік, восени 1918-го, представники західноукраїнських політичних партій зібралися у Львові й створили Українську Національну Раду, яка 19 жовтня оголосила про створення Західноукраїнської Народної Республіки. Згодом між ними почалися переговори про об'єднання в одну державу. Вони, як згадували потім їхні учасники, були надскладними, але врешті-решт увінчалися успіхом.

…22 січня 1919 року на Софійській площі зібралися тисячі людей. При вході з вулиці Володимирської — тріумфальна арка, прикрашена старовинними гербами. Рівно о 12:00 посол ЗУНР Л. Цегельський передає грамоту Національної Ради «Про об'єднання Західноукраїнської Народної Республіки з Великою Східною Україною» голові Директорії Володимиру Винниченку. Після цього за участю духовенства починається молебень, а потім — військовий парад, який приймає Євген Коновалець.

Член Директорії Федір Швець урочисто зачитав Універсал Директорії Української Народної Республіки:

«Іменем Української Народної Республіки Директорія оповіщає народ український про велику подію в історії землі нашої української. Одніні воєдино зливаються століттями одірвані одна від одної частини єдиної України — Західноукраїнська Народна Республіка, Галичина, Буковина і Угорська Україна, і Наддніпрянська Велика Україна. Здійснились віковічні мрії, якими жили і за які умирали кращі сини України.

Однині є єдина незалежна Українська Народна Республіка.

ОБ'ЄДНАННЯ УНР І ЗУНР СТАЛО МОДЕЛЛЮ ЦИВІЛІЗОВАНОГО ДЕМОКРАТИЧНОГО ОБ'ЄДНАННЯ ТЕРИТОРІЙ В ЄДИНІЙ СУВЕРЕННІЙ ДЕРЖАВІ

На жаль, реального об'єднання українських земель в єдину й могутню державу, здатну протистояти зовнішнім ворогам, не відбулося. З різних як об'єктивних, так і суб'єктивних причин. Зокрема й через те, що лідери УНР і ЗУНР дбали насамперед про інтереси своїх регіонів, не усвідомлюючи, що лише спільними зусиллями можна ефективно протистояти тодішнім викликам, яких було задосить. Це зрештою призвело до того, що одна частина України опинилася під російсько-більшовицькою окупацією, а друга — під Польщею.

Радянські історики стверджували, що «історичне об'єднання українських земель відбулося у вересні 1939-го», коли Західна Україна опинилася під владою Сталіна. Але хіба це було те об'єднання, про яке українці мріяли протягом століть? Адже радянська влада принесла на Галичину масовий терор: менше ніж за 2 роки були розстріляні та заслані до Сибіру десятки тисяч жителів цього краю.

— Подія, що відбулася на Софійській площі взимку 1919 року, не була даремною, — переконаний директор Українського інституту національної пам'яті Володимир В'ятрович. — Дух свободи, прагнення жити в одній неподільній Україні жив у серцях наших дідів і батьків. А 21 січня 1990 року відбулася одна з наймасштабніших акцій національно-демократичного руху — «живий ланцюг», учасниками якого стали від 1-го до 3-х мільйонів людей, які вишикувались у довгий ряд від Львова до Києва. Цим самим вони засвідчили готовність відстоювати ті національні ідеї, що були проголошені січневим ранком 1919 року.

Саме після таких масштабних акцій розпочалася активізація національно-демократичного руху, під натиском котрого парламент, у якому, до речі, більшість становили комуністи, у липні 1990-го прийняв Декларацію про державний суверенітет України, а 24 серпня того ж року проголосив незалежність України. У грудні понад 90 відсотків українців твердо заявили про готовність бути господарями на своїй землі, мати свою Українську державу.

ВІД ТИХ ПОДІЙ НАС ВІДДАЛЯЮТЬ 97 РОКІВ. АЛЕ СИТУАЦІЯ, В ЯКІЙ ОПИНИЛАСЯ СЬОГОДНІ УКРАЇНА, НАГАДУЄ ТОДІШНЮ. ПЕРЕКОНАВШИСЬ, ЩО УКРАЇНЦІ ПІСЛЯ РЕВОЛЮЦІЇ ГІДНОСТІ ПОЧАЛИ РІШУЧЕ ПОЗБАВЛЯТИСЬ «БРАТСЬКИХ ОБІЙМІВ РОСІЙСЬКОГО НАРОДУ», КРЕМЛЬ РОЗПОЧАВ ГІБРИДНУ ВІЙНУ

1919 року тогочасні українські політики усвідомлювали, що як держава Україна може відбутися лише за умови, що буде єдиною та неподільною, що лише так вона буде спроможна протистояти своїм недругам. Нині на календарі — січень 2016-го. Від тих подій нас віддаляють 97 років. Але ситуація, в якій опинилася сьогодні Україна, нагадує тодішню. Адже господарі Кремля, як і їхні попередники, намагаються стерти з політичної карти світу незалежну Українську державу. Не досягнувши своїх цілей протягом кількох десятиліть і переконавшись, що українці після Революції гідності почали рішуче позбавлятися «братських обіймів російського народу», вони вдалися до збройної агресії.

Українці знову перед вибором: бути єдиним народом і будувати власну державу чи знову стати околицею імперії, чого так прагне сьогодні Кремль, намагаючись побудувати на теренах України так званий «русский мир». Незадовго до падіння УНР Симон Петлюра сказав:

«Те, чого не зробили ми, зроблять наші діти й онуки, які врешті-решт матимуть вільну Українську державу, в якій почуватимуться не рабами, а вільними людьми».

Сергій ЗЯТЬЄВ

ТРАДИЦІЯ ВІДЗНАЧЕННЯ ДНЯ СОБОРНОСТІ

День Соборності — свято України, яке відзначають щороку 22 січня в день проголошення акта про возз'єднання Української Народної Республіки й Західноукраїнської Народної Республіки, що відбулося 1919 року.

Вперше свято Соборності було відзначено на офіційному рівні 22 січня 1939-го року — через 20 років після проголошення про об'єднання УНР і ЗУНР. Відбулося це у Карпатській Україні (м. Хуст), на той час — автономній республіці Чехо-Словаччини. Це був чудовий привід нагадати закарпатцям про волю українців щодо приєднання Закарпаття до Української Народної Республіки зі столицею в Києві. Це була не просто маніфестація, а найбільша за 20 років перебування краю у складі Чехо-Словаччини демонстрація місцевого населення за участю 30 тис. людей, які з'їхались до столиці Карпатської України з усіх куточків краю. Проте в СРСР не поділяли думки щодо відзначення цієї видатної дати.

Тому вдруге свято Соборності було встановлене 21 січня 1999 року згідно з Указом Президента України «Про День соборності України» № 42/99. Таке рішення було прийняте, «…враховуючи велике політичне та історичне значення об'єднання Української Народної Республіки і Західноукраїнської Народної Республіки для утворення єдиної (соборної) української держави…» Хоча особлива традиція утворювати «живий ланцюг» з'явилася раніше — 1990 року, коли українські патріотичні сили, узявшись за руки, стояли вздовж доріг і шосе між Києвом і Львовом. «Живий ланцюг» став символом єдності всіх українців — незалежно від того, живуть вони на Сході чи на Заході (а того дня вони й узагалі ще були громадянами не України, а Радянського Союзу!).

Емоційні й символічні ланцюги утворюють кияни в День Соборності й сьогодні. Узявшись за руки на мосту Патона, вони об'єднують правий і лівий береги Дніпра — бо ж по кожен бік живуть українці, які прагнуть бути разом, жити в цілісній і неподільній Україні.

«НОВА ВІЙСЬКОВА ФОРМА ЗА ЯКІСТЮ НЕ ПОСТУПАТИМЕТЬСЯ БРИТАНСЬКІЙ»

Зимові однострої складатимуться з чотирьох шарів, які надійно захистять бійців від холоду

У Міноборони планують восени вдягнути військо в нову зимову форму одягу. Про це повідомили посадовці відомства під час нещодавнього брифінгу на тему: «Впровадження зворотного зв'язку щодо випадків забезпечення військовослужбовців Збройних Сил України неякісним форменим одягом». Керівник робочої групи з питань удосконалення системи матеріального забезпечення при Міністерстві оборони та Генеральному штабі Збройних Сил України Костянтин Лєснік детально розповів про новинку та переваги сучасних українських однострою за натовськими стандартами.

За його словами, нова зимова форма розроблена за модульною концепцією, яка використовується в арміях країн НАТО. Під цим слід розуміти багатошарову систему різних елементів одягу та поєднання новітніх видів тканин. Нові зимові однострої складатимуться з чотирьох шарів, які надійно захистять бійців від холоду.

Перший — це синтетична білизна, розроблена у відповідності до стандартів західних країн. Вона не лише тепла, а й дозволяє відводити з тіла вологу. Таким чином військовослужбовцю навіть під час інтенсивних рухів буде комфортно. На білизну вдягаються вироби з тканини Polartec, наприклад, сорочка або светр (другий шар). Не варто плутати таку тканину зі звичайним флісом. Ефект сухого тепла забезпечується шляхом хорошої вентиляції та малого коефіцієнта поглинання вологи. Іншими словами, Polartec — це тепла, легка, міцна тканина з водовідштовхувальними властивостями, яка дозволяє тілу людини дихати.

Третім шаром зимової уніформи є підкладка куртки. Вона виконана за складною технологією PrimaLoft або ClimaShield. Мембранний принцип не пропускає вологу і дозволяє акумулювати тепло тіла. Четвертий шар верхнього зимового нового військового одягу — куртка, яка надійно захищає бійця від дощу, снігу та вітру, і важливо, що порівняно з попередніми варіантами вона є значно легшою. Слід зазначити, що розроблена вона за технологіями Softshell або Hardshell. Такі тканини було створено на противагу звичайному багатошаровому волого- та вітрозахисному одягу. Завдяки цьому вдалося отримати максимальний ефект лише з одним шаром одягу, який замінює три і більше. Крім того, зменшуються загальний об'єм і вага куртки і гарантується свобода рухів.

Керівник робочої групи з питань удосконалення системи матеріального забезпечення при Міністерстві оборони та Генеральному штабі Збройних Сил України Костянтин Лєснік

Костянтин Лєснік також зупинився на ще одному важливому елементі форми — теплій зимовій шапці та підшоломнику, виготовлених з флісової тканини. За його словами, шапку бійці можуть носити в повсякденній діяльності та на марші. Коли ж виникає потреба у індивідуальному захисті, то доведеться вдягти підшоломник. Адже сучасні шоломи з системами кріплення в сукупності з шапкою є незручними для бійців. Новий підшоломник має анатомічну форму голови і чудово поєднується з шоломом. Якщо температура знизилася до –20 градусів, то військовослужбовець може вдягти на шолом капюшон куртки, який спеціально для цього спроектовано.

Модульна концепція комплекту зимової форми знайшла своє відображення навіть у рукавицях та взутті. Вони складаються з кількох частин. На рукавиці можна вдягти додатковий шар, який не заважає роботі зі зброєю. А у демісезонні черевики вставляються утеплені вкладки. До речі, **відповідно до наказу Міністерства оборони України від 01.12.2015 № 664 «Про затвердження норм забезпечення предметами бойового обмундирування та екіпірування військовослужбовців Збройних Сил України» мобілізованим на рік видаються дві пари бойових черевиків з високими берцями**. Це зроблено для того, щоб боєць міг замінити взуття, яке промокло. Крім того, будуть видаватися зимові вкладки для взуття, які значно легше висушити в польових умовах, ніж самі черевики.

За словами Костянтина Лєсніка, зараз у Центрі розвитку та супроводження матеріального забезпечення Збройних Сил України розробляються зимові бахили. Їхня головна функція — зберегти ноги військового в сухості й теплі навіть у найекстремальніших погодних умовах. Бахили вдягатимуться поверх черевиків. Уже в лютому планується внести їх до списку речей єдиного бойового комплекту.

— Сподіватимемося, що нова українська військова форма за якістю не поступатиметься британській, — запевнив Костянтин Лєснік.

Нова комплектація зимової форми дорожча за попередній зразок приблизно на півтори тисячі гривень. Проте здоров'я та комфорт українських бійців важливіші. В оборонному бюджеті передбачені витрати на нові зимові однострої. За словами Костянтина Лєсніка, завдяки електронним торгам, які запровадили торік в оборонному відомстві, вдається зекономити значні кошти. І це може бути додатковим ресурсом на закупівлю нової форми та екіпірування.

Микола ФЕДОРКІВ

У Центрі розвитку та супроводження матеріального забезпечення Збройних Сил України розпочала роботу «гаряча» лінія щодо випадків забезпечення військовослужбовців Збройних Сил України неякісним форменим одягом.

Пропозиції та скарги з питань забезпечення військовослужбовців Збройних Сил України форменим одягом можна надсилати на електронну адресу: dm@ofis-reform.org.ua або повідомити за телефоном: (044) 454–45–20.

Крім того, для військовослужбовців Збройних Сил України, членів їхніх сімей, волонтерів та інших небайдужих громадян відкрита сторінка центру в мережі Facebook.

ЧОМУ НАШЕ ВІЙСЬКО ОДЯГНУЛИ В «ЦИФРУ»

На відміну від стандартного камуфляжу, який маскує бійця, піксельна уніформа розділяє його силует на кілька частин, кожна з яких окремо зливається з місцевістю

На початку проведення антитерористичної операції на Донбасі Збройні Сили України були одягнені у форму старого зразка — у так званий «дубок». За маскувальними властивостями він був помітно гіршим за камуфляжі провідних країн, адже розроблений був ще 1984 року. Українські військові добре це розуміли, тож по можливості й за допомогою волонтерів вдягалися в різноманітні уніформи армій західних держав. Утім, Міноборони України в короткі строки вдалося створити нову форму із піксельним малюнком. Саме тому вона є на сьогодні найпоширенішою в АТО. Також популярністю серед українських бійців користуються камуфляжі MTP, DPM, MultiCam, Flecktarn та віднедавна зразки Varan.

Після того, як військові почали переодягатися в «цифру», деякі «диванні фахівці» заходилися критикувати забарвлення камуфляжу. Мовляв, неефективне та помітне для ворога. Але давайте фахово обговоримо це питання. Кольори на формі нового зразка є доволі придатними для маскування на українській місцевості — сірий (Urban gray), тан (Desert sand) і зелений (Foliage green). На малюнку камуфляжа виразно витримується вертикальний і горизонтальний напрямок окремо взятого великозернистого пікселя.

На відміну від стандартного камуфляжу, який маскує все тіло загалом, піксельний камуфляж розділяє силует бійця на кілька частин, кожна з яких окремо зливається з місцевістю. Завдяки цьому ефекту істотно підвищується якість маскування бійця не тільки в нерухомому стані, але й у русі, коли його силует сприймається як розмита пляма. Коли дистанція зростає, пікселі візуально змішуються у великі плями, що також сприяє маскуванню. Крім цього, такий камуфляж розсіює зображення на приладах нічного бачення та цифрових засобах фото та відеозйомки.

Основним мінусом української «цифри» є те, що її не можна використовувати у місцевостях поза межами України. Адже характерні кольори малюнку спеціально підібрані під природні умови нашої території.

Фактично на польовий костюм для військовослужбовців української армії нового зразка нанесений малюнок схожий на камуфляж Universal Camouflage Pattern (UCP), також відомий як ACU Pattern (ACUPAT) — універсальний цифровий камуфляж. Його розробкою займалися ще в 60-ті роки минулого століття в США. Однак у незавершеному вигляді, в якому його представили розробники, він був визнаний неефективним. Проте у 90-ті роки XX ст. роботу над піксельним камуфляжем у США відновили. Тоді в його розробці задіяли комп'ютери, які підбирали найбільш оптимальне розташування пікселів. А на початку XXI ст. ACUPAT було прийнято на озброєння американської армії.

Сьогодні одним із найперспективніших камуфляжів для нашого війська є українська розробка Varan. За словами помічника Міністра оборони України Юрія Бірюкова, вітчизняні фахівці працювали над нею безоплатно та передали права на використання Збройним Силам.

Слід зазначити, що Varan — це абсолютно новий малюнок. У його забарвленні переважає пісочний колір, який поєднує світло-зелені, бежеві й світло-бежеві відтінки кольорів. Серед плюсів такого камуфляжу є те, що його фактично не видно у приборі нічного бачення.

Спочатку цей камуфляж проектувався для зовнішнього ринку на замовлення однієї з американських компаній і призначався для підрозділів, що працюють у гарячих точках Близького Сходу. Проте через війну на Донбасі Varan було адаптовано для українських військовослужбовців. Планується, що ним будуть в першу чергу забезпечені десантники та спецпризначенці.

Микола ФЕДОРКІВ

ПОЛЬЩА ЗА РОЗШИРЕННЯ «НОРМАНДСЬКОГО ФОРМАТУ»

Після інавгурації в серпні минулого року новообраного президента Польщі Анджея Дуди ним були задекларовані наміри щодо суттєвого коректування зовнішньополітичного курсу країни

Українсько-польські відносини в умовах російської агресії, безумовно, набули рис справжнього стратегічного партнерства. Польща заслужено вважається головним лобістом України в Європі, а в Україні польський досвід сприймається як приклад реформ та європейської інтеграції.

При цьому експерти переконані, що успіх змін у зовнішній політиці Польщі залежить не тільки від дій її союзників по НАТО та ЄС, від реакції та поведінки Росії, але також і від позиції та дій України, якій у планах президента Польщі Анджея Дуди відведене значне місце.

Так, фахівці відділу проблем зовнішньої політики та міжнародної безпеки Національного інституту стратегічних досліджень при Президентові України зазначають, що пропоновані зміни в зовнішній політиці Польщі є вкрай амбітними та полягають у значному підвищенні ролі країни у ЄС та НАТО. Польща має на меті стати регіональним лідером у Балто-Чорноморському регіоні та на просторі від Балтії до Адріатики, а також набути роль повноправного союзника НАТО, отримавши фактичні (а не тільки юридичні) гарантії безпеки.

При цьому фахівці трактують ці амбітні ідеї не просто як спробу підвищення міжнародної ролі Польщі, а розглядають їх у контексті неминучих змін у системі європейської безпеки після агресії Росії проти України, що зруйнувала систему міжнародного права, на якій тримався світовий порядок.

— Місце України в зовнішньополітичних планах, озвучених Президентом Польщі, є досить значним і потребує опрацювання оновленої тактики двосторонніх відносин з українською стороною, — зазначає головний науковий співробітник НІСД, доктор наук, професор Галина Яворська. — Суттєвим є те, що на відміну від деяких інших західних союзників України Анджей Дуда вважає варіант із «замороженням» конфлікту на Сході України абсолютно неприйнятним, оскільки це означатиме постійне тліюче джерело «гарячої» загрози для всієї Європи.

У підсумку фахівці стверджують, що концепція створення нових оборонних союзів на території ЦСЄ та Балтії є вкрай актуальною.

ЕКСПЕРТНА ДУМКА

Головний науковий співробітник НІСД, доктор наук, професор Галина ЯВОРСЬКА:

— Для України є позитивною пропозиція розширення «нормандського формату» (за рахунок Польщі та можливо інших учасників) у процесі розв'язання збройного конфлікту внаслідок російської агресії на Сході України. Реалізація цієї пропозиції можлива лише шляхом домовленостей з іншими союзниками — Німеччиною, США, Великою Британією. Підставою має бути теза про необхідність оптимізації цього формату і потребу продовження переговорного процесу.

При цьому експерти зауважують на спробі Анджея Дуди перейти до більш рівноправних стосунків з Німеччиною. Зокрема, ним була висунута ініціатива щодо розширення «нормандського формату» (Німеччина, Франція, Україна, Росія) шляхом підключення до перемовин Польщі та, можливо, інших країн. При цьому йдеться навіть не про розширення «нормандського формату» як такого, а про можливість його переформатування у складі широкої коаліції партнерів за участю Польщі.

Фахівці стверджують, що розширення «нормандського формату» потенційно могло б посилити сторону переговорів, що протистоїть Росії. Але це водночас може зменшити виняткову роль Німеччини та її «миротворчої» концепції в переговорах.

Стосовно Франції відомо, що вона нині йде у фарватері Німеччини та підсилює «західну» сторону переговорів більше кількісно, ніж якісно. Однак переговори і спроби переконання агресора, який заперечує свою роль у війні, призводять лише до тимчасових послаблень бойових дій з постійними спалахами інтенсивної ескалації.

РОЗШИРЕННЯ «НОРМАНДСЬКОГО ФОРМАТУ» ПОТЕНЦІЙНО МОГЛО Б ПОСИЛИТИ СТОРОНУ ПЕРЕГОВОРІВ, ЩО ПРОТИСТОЇТЬ РОСІЇ

Говорячи про рівноправність партнерства з Німеччиною і зміцнення позицій Польщі, Анджей Дуда виступає за розміщення сил НАТО на території Польщі та інших країн ЦСЄ та Балтії. Цей підхід загалом суперечить поглядам Німеччини, яка вважає такий крок небезпечним, адже це може підвищити агресивність Росії. Зокрема йдеться про Основоположний акт НАТО — Росія 1997 року, в якому члени Альянсу для заспокоєння побоювань Росії в контексті розширення НАТО на схід задекларували, що не будуть розміщувати значні військові потужності включно з тактичною ядерною зброєю на території нових країн-членів з ЦСЄ і Балтії.

Однак ситуація, коли Росія знехтувала і порушила свої міжнародні зобов'язання, позбавляє Альянс обов'язку дотримуватися цього добровільного обмеження.

При цьому Анджей Дуда сформулював наявну ситуацію в досить різкій формі. Він розкритикував НАТО за те, що до Польщі ставляться швидше як до буферної зони, ніж як до повноправного члена Альянсу. Перед загрозою агресії Росії він закликав НАТО розмістити постійні військові бази на території країн колишнього радянського блоку.

Такі заяви Президента Республіки Польща вимагають поставитися до них серйозно ще й тому, що в липні 2016 року у Варшаві відбудеться наступний саміт НАТО. Польща як господар саміту безперечно матиме вплив на формулювання порядку денного, на якому питання про розміщення постійних баз у Східній Європі буде одним із центральних, попри застереження Німеччини, що такий крок може спровокувати Москву.

Такі заяви Президента Польщі викликають неоднозначну реакцію як всередині країни, так і за її межами. Всередині країни загалом визнають, що Анджей Дуда має рацію, і реальні східні кордони НАТО проходять по кордону Німеччини. Однак, на переконання експертів, різка і недипломатична риторика Президента Республіки Польща навряд чи здатна переконати західних партнерів і може викликати зворотну реакцію. Але при цьому всі добре розуміють, що насправді завдання Президента Польщі полягає в тому, щоб довести, що Росія становить загрозу не тільки для країн Балтії, а й для всього континенту.

Підготував Вадим КОВАЛЬОВ

УКРАЇНА ВИМАГАЄ ВИЗНАЧЕННЯ ЧІТКИХ СТРОКІВ ВИКОНАННЯ МІНСЬКИХ ДОМОВЛЕНОСТЕЙ У 2016 РОЦІ

Президент Петро Порошенко заявив, що в ситуації, коли Росія зірвала виконання своїх зобов'язань у межах домовленостей у Мінську, Україна наполягає на визначенні чітких строків виконання положень Мінських документів у 2016 році, повідомляє прес-служба глави держави.

«Чітко наголошуємо, що всі пункти Мінська мають бути виконані. У зв'язку зі зривом Російською Федерацією виконання своєї частини зобов'язань ми твердо ставимо питання про те, щоб у 2016 році прив'язати всі кроки, які передбачені Мінськими угодами, до конкретної дати», — наголосив глава держави під час поїздки на Тернопільщину. За його словами, саме цьому питанню будуть присвячені переговори в «нормандському форматі».

Президент вкотре наголосив, що альтернативи Мінському процесу не існує.

«Це є чіткі зобов'язання, які передбачають політичне врегулювання конфлікту, отримання і повернення контролю над неконтрольованою ділянкою українсько-російського кордону, виведення всіх окупаційних військ і незаконних збройних формувань з території України і відновлення українського суверенітету над окупованими територіями України», — нагадав Петро Порошенко.

Президент також зазначив, що 1 січня головування в ОБСЄ перейшло до українського партнера і союзника — Німеччини, і Україна сподівається на розширення мандата і кількості спостерігачів ОБСЄ.

Німецький канцлер Ангела Меркель також налаштована на позитивний результат переговорів «нормандської четвірки». У своїй нещодавній промові в Німецькій торговій палаті вона висловила думку, що переговори «нормандської четвірки» щодо ситуації на Сході України в найближчі місяці будуть прогресувати і принесуть позитивний результат.

«Я переконана, що ми досягнемо прогресу на «нормандських переговорах» між Україною і Росією в найближчі місяці. Я налаштована оптимістично», — сказала вона та додала, що зняття санкцій з РФ можливе при виконанні Мінських угод.

Підготував Вадим КОВАЛЬОВ

СИРІЙСЬКА АВАНТЮРА КРЕМЛЯ

Чимало міжнародних експертів упевнені, що російське військове втручання в Сирії ускладнює спроби знайти дипломатичне вирішення для триваючого вже п'ять років сирійського конфлікту

Проводячи бойові операції в Сирії, російська авіація часто б'є по мирному населенню

Навесні 2011 року, коли в деяких арабських країнах відбулися масові демонстрації і повстання, у багатьох країнах Заходу зраділи перемозі демократії західного зразка на Близькому Сході. Та згодом з'ясувалося, що замість демократії ці події призвели до посилення радикального ісламізму, сепаратизму та несподіваної для всіх появи терористичної організації «Ісламська держава Іраку і Леванту»(ІДІЛ), яка вийшла за межі Сирії й охопила також багату нафтовими родовищами північну частину Іраку, Ємен і Лівію.

Сьогодні ІДІЛ воює проти всіх — проти правлячих режимів у Сирії та Багдаді, проти Туреччини, Ірану і «сирійської поміркованої опозиції», проти міжнародної коаліції на чолі з США і проти російської військової присутності в Сирії. Бойові підрозділи ІДІЛ становлять бойовики і найманці з багатьох арабських, мусульманських і навіть європейських країн, включаючи Росію, вихідців із якої в лавах ІДІЛ налічується близько 4-х тисяч.

Практично ІДІЛ протистоїть всьому цивілізованому світу, а Сирія та Ірак є плацдармом для поширення її експансії на весь Близький Схід і навіть за його межі.

ЕКСПЕРТНА ДУМКА

Провідний науковий співробітник Науково-дослідного центру гуманітарних проблем Збройних Сил України Олена Холох:

— Однією з важливих причин активності Росії в Сирії є наявність військових баз у Тартусі на Середземному морі, збудованих ще 1971 року, та нової авіабази в Латакії, що дозволяє Росії здійснювати вплив у Середземноморському регіоні та мати вихід до Атлантичного океану.

Втручання Росії в сирійський конфлікт пояснюється не прагненням боротьби з тероризмом та захистом загальнолюдських і християнських цінностей у Сирії, а її намаганням просувати власні геополітичні та економічні інтереси.

Коли авантюра Кремля під назвою «Новоросія» зіткнулася з українським народним опором, а ситуація на Донбасі зайшла у глухий кут, В.Путіну знадобився ефективний маневр, щоб одночасно не випустити з лап Україну та, вирвавшись зі світової ізоляції і санкцій, підвищити свій рейтинг серед росіян. Таким маневром стала «боротьба з тероризмом» на Близькому Сході і в Сирії зокрема.

Після вторгнення сотень тисяч сирійських біженців на територію європейських країн, світова спільнота почала усвідомлювати всі негативні наслідки сирійської кризи і терористичної діяльності ІДІЛ. І тут Кремль вирішив допомогти європейцям «позбутися цього страхіття», відправивши до Сирії підрозділи Повітряно-космічних сил РФ.

Як відомо, коаліція на чолі з США підтримує так звану «поміркована сирійську опозицію», а Росія та Іран — правлячий режим Башара Асада. Саме з цієї причини пропозиція Кремля щодо створення нової коаліції проти ІДІЛ, у складі якої мала би бути й Росія, не було сприйняте президентом США та іншими західними лідерами.

Тож Росія почала здійснювати свої бойові операції в Сирії самостійно.

Як показали подальші дії російської авіації, окрім завдання ударів по об'єктах ІДІЛ, бомбардуванню були піддані також позиції «поміркованої сирійської опозиції», що допомогло сирійським урядовим військам повернути під свій контроль відвойовані опозицією населені пункти поблизу міста Алеппо, що викликало обурення країн-учасниць коаліції.

Якщо ж прискіпливіше розглянути переважну більшість збройних конфліктів сучасності, стає зрозуміло, що в їхній основі лежить саме енергетична складова. І сирійський конфлікт у цьому не є винятком.

Зокрема, міжнародні експерти одностайні в думці, що значущим мотивом сирійської авантюри В. Путіна є спроба хоча б зупинити падіння цін на нафту на світовому ринку. Різке зниження цін на неї, організоване основними союзниками США в регіоні — Саудівською Аравією, ОАЕ, Катаром і Кувейтом, підриває російську економіку, переважно орієнтовану на експорт енергоносіїв.

При цьому розрахунок Кремля дуже простий та заснований на тому, що низькі ціни на нафту завдають шкоди не тільки Росії, але й Саудівській Аравії. Приміром, на даний час, за підрахунками фахівців, дефіцит бюджету Королівства Саудівська Аравія становить понад 20 % від ВВП, що змусило Ер-Ріяд залучити 70 млрд доларів іноземних кредитів і випустити держоблігації на суму 27 млрд доларів.

Окрім цього, Росія намагається за будь-яку ціну зберегти свою присутність у Сирії ще й тому, щоб не допустити прокладання запланованого катарського газогону через територію Сирії в Європу. Як відомо, маленький Катар посідає третє місце у світі за запасами газу (25,2 трлн $м^3$) і друге місце після Росії (203,9 млрд $м^3$) за його експортом (94,9 млрд $м^3$). Проте режим Б. Асада став головною перешкодою на шляху реалізації проекту будівництва газопроводу Катар — Саудівська Аравія — Йорданія — Сирія — Туреччина — Південна і Центральна Європа, що дозволило б катарцям збільшити поставки газу до Європи. А це завдало б удару по «Газпрому» РФ.

При цьому, на переконання багатьох експертів-міжнародників, український фронт для Кремля залишається набагато важливішим за сирійський. І ось чому. Втрата контролю над Україною та надання їй можливості стати цивілізованою європейською державою є для клептократичного режиму В. Путіна загрозою. Українська і сирійська авантюри Путіна тісно взаємопов'язані, при цьому сирійська відіграє допоміжну роль як можливість торгу за поступки Заходу в питанні щодо України.

Почавши військові операції в Сирії, кремлівські стратеги розраховували, що імідж сильної Росії, яка відіграє значущу роль у розв'язанні міжнародних конфліктів, буде позитивно сприйнятий більшістю російського населення. Також вони сподівалися, що участь російських Повітряно-космічних сил у боротьбі проти ІДІЛ буде «належно» оцінена Заходом, і в «нагороду» Кремль отримає послаблення санкцій. Однак цим розрахункам не судилося здійснитися. Адже заяви лідерів західних країн залишилися незмінними: «Санкції на Росію були накладені не через Сирію, а через Україну, і за те, що Росія порушує суверенітет і територіальну цілісність України».

СТАВКА КРЕМЛЯ НА СПІВПРАЦЮ ІЗ США У СПІЛЬНІЙ БОРОТЬБІ ПРОТИ ІДІЛ, ВИХІД З ІЗОЛЯЦІЇ І ЗНЯТТЯ АБО ХОЧА Б ПОСЛАБЛЕННЯ САНКЦІЙ, НЕ ВИПРАВДАЛАСЯ

Отже, ставка Кремля на співпрацю із США у спільній боротьбі проти ІДІЛ, вихід з ізоляції і зняття або хоча б послаблення санкцій, не виправдалася. Лідери провідних західних країн чітко продемонстрували, що в питаннях санкцій вони не підуть на перегляд своєї політики щодо українсько-російського конфлікту на Донбасі під впливом ситуації в Сирії. Торгувати Україною з В. Путіним ніхто не буде.

Підготував Вадим КОВАЛЬОВ

ЯК СВІТОВЕ СПІВТОВАРИСТВО РОЗДІЛИЛОСЯ В ПИТАННІ ЩОДО СИРІЇ

Про свою підтримку сирійської опозиції, яка в листопаді 2012 року об'єдналася в Національну коаліцію сирійських революційних і опозиційних сил (НКСРОС), оголосили США, Туреччина, а також Франція, Великобританія і більшість країн ЄС. Саудівська Аравія, Катар та інші арабські країни Перської затоки вважають НКСРОС «законним представником сирійського народу». Саме вони надають основну матеріальну і технічну допомогу опозиціонерам, покладаючи на правлячий режим всю провину за конфлікт.

Проти зміни нинішньої сирійської влади виступають Росія, Китай, Індія, Бразилія, ПАР, а також Іран і низка латиноамериканських країн.

ГРИП АТАКУЄ!

Захворювання здебільшого починається з проявів загальної інтоксикації (озноб, відчуття жару, сильний головний біль). Уже в перші години температура тіла може сягати 39–40°C і утримуватись на такому рівні 2–3 доби

Міністр охорони здоров'я Олександр Квіташвілі заявляє, що країна ще не досягла порогу епідемії грипу. Втім констатує, що станом на 19 січня було зафіксовано 51 летальний випадок, внаслідок цього захворювання! Найбільшу кількість випадків зареєстровано на Донеччині, в Одесі та Вінниці. Критична ситуація в Харківській та Київській областях. Пік захворювань лікарі очікують наприкінці січня — на початку лютого. Українців атакуватимуть одразу три штами: старі знайомі «Каліфорнія» та «Швейцарія», а також новий різновид з Азії — «Пхукет». Медики рекомендують вакцинуватися, причому робити це потрібно було ще «вчора», щоб організм встиг сформувати імунітет до епідемії.

За словами начальника Центрального санітарно-епідеміологічного управління Міноборони України майора медичної служби Сергія Литовка, грип та інші гострі респіраторні вірусні інфекції (ГРВІ) належать до найпоширеніших хвороб, які можуть спричинити епідемії та пандемії. Їхня особливість полягає в тому, що під час епідемічних спалахів хворіють до 40% населення ураженого регіону. Механізм передачі інфекції — повітряно-крапельний. Основним джерелом збудників є хвора людина, яка заразна протягом усього періоду хвороби (3–7 днів).

— Саме з метою профілактики грипу в грудні минулого року була проведена вакцинальна кампанія. Насамперед щеплення були зроблені особовому складу частин, задіяних у районі проведення антитерористичної операції. Проведено вакцинацію 5800 військовослужбовців, — зазначив майор медичної служби Сергій Литовка.

У тих, хто пройшов вакцинацію, вже через 12–15 днів формується імунна відповідь, а імунітет зберігається протягом року.

Існують й інші методи запобігання ГРВІ. Це повноцінне харчування з додаванням вітамінів у природному вигляді (вживання цитрусових, цибулі, часнику); фізичні вправи та загартовування; вживання загальнозміцнюючих та тонізуюче-імуномодулюючих препаратів та препаратів цілеспрямованої імуностимулюючої дії (аміксин, амізон, ремантадин тощо).

Не менш важливо при такій профілактиці дотримуватися певних протиепідемічних заходів: тимчасово припинити проведення загальних зборів та інших масових заходів у масштабах військової частини (закладу); слід організувати вологе прибирання приміщень із застосуванням дезінфікуючих засобів; активно виявляти хворих з підозрою на інфекційні захворювання зі своєчасною ізоляцією і госпіталізацією таких хворих.

Стосовно ГРЗ насамперед слід пам'ятати, що захворювання здебільшого починається гостро, з проявів загальної інтоксикації (озноб, відчуття жару, сильний головний біль). Хворий відчуває загальну слабкість, ломоту в попереку, суглобах, порушується сон. Уже в перші години температура тіла може сягати 39–40°C і утримуватись на такому рівні 2–3 доби. Якщо гарячка продовжується або розвивається її друга хвиля (загалом триває довше 5–7 діб), це свідчить про розвиток бактеріальних ускладнень. Тоді на тлі грипу можуть виникати: бронхіт, пневмонія, набряк легень і мозку, гайморит, фронтит, отит тощо.

Проте головна порада така: ні в якому разі не займатися самолікуванням. Лише за своєчасного і правильного лікування ця небезпечна хвороба закінчується повним одужанням.

Сергій МОРГУН

Як вберегтися від обмороження та переохолодження

Обмороження виникають внаслідок переохолодження частини тіла або всього організму при тривалому впливі холоду на організм, причому не тільки за морозної, але й за вогкої погоди і характеризуються болем в уражених місцях, набряком, охолодженням та свербінням шкіри.

Запам'ятай! Обмороження та переохолодження можна уникнути, якщо виконувати такі правила:

- своєчасно просушуй одяг та взуття;
- справний, правильно припасований одяг та взуття є основою захисту від обмороження;
- регулярно змащуй черевики кремом та клади в них устілки;
- перед польовими заняттями перевір справність одягу та взуття, просуши їх, вимий ноги та одягни чисті шкарпетки; черевики мають бути просторими;
- під час польових занять та навчань використовуй будь-яку можливість для того, щоб хоч на короткий час зняти черевики, розтерти стопи та пальці, просушити шкіру відкритих ділянок тіла, обличчя;
- при здійсненні маршу на машинах стеж, аби тент закривав увесь кузов; дно кузова бажано утеплити з дозволу командира брезентом, соломою або хвоєю;
- під час привалів зігрівайся рухами;
- будь уважним, при початкових ознаках обмороження та переохолодження розітри уражену ділянку рукою до почервоніння та відновлення чутливості в ній;
- при виявленні ознак обмороження та переохолодження звернися за медичною допомогою.

Виконуючи ці правила, ти збережеш своє здоров'я!

ОГОЛОШЕННЯ

Інформація

Київського квартирно-експлуатаційного управління про оголошення конкурсу з відбору суб'єктів оцінної діяльності, які будуть залучені до проведення незалежного оцінювання нерухомого військового майна, що знаходиться на балансі Національного університету оборони України імені Івана Черняховського.

Об'єкт оцінювання: нерухоме військове майно — нежитлове приміщення будівлі інв. № 8 військового містечка № 29 площею 131,00 кв.м.

Місцезнаходження об'єкта оцінювання: м. Київ, просп. Повітрофлотський, 30.

Балансоутримувач: Національний університет оборони України імені Івана Черняховського.

Мета проведення незалежного оцінювання: визначення ринкової вартості для розрахунку орендної плати з метою продовження договору оренди.

Орієнтована дата оцінювання: 31.12.2015.

До участі в конкурсі залучаються суб'єкти оцінної діяльності — суб'єкти господарювання, які відповідають та виконали вимоги пункту 9 розділу І Положення про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності у випадках оренди нерухомого військового майна, затвердженого наказом Міністерства оборони України від 6.04.2015 № 156 та зареєстрованого в Міністерстві юстиції 11.06.2015 за № 699/27144.

Учасники конкурсу для участі в конкурсі надсилають (або подають особисто) до комісії конкурсну документацію в запечатаному конверті з описом документів, що в ньому містяться. Копії документів, що подаються у складі конкурсної документації, завіряються позначкою «Згідно з оригіналом» із зазначенням назви посади, ініціалів та прізвища особи, яка завіряє копію, її особистого підпису, дати завірення копії, засвідченої печаткою (за наявності).

Конкурсна документація включає заяву про участь у конкурсному відборі суб'єктів оцінної діяльності (додаток 1 до Положення про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності у випадках оренди нерухомого військового майна); копії установчих документів суб'єкта оцінної діяльності (для юридичних осіб); копії кваліфікаційних свідоцтв оцінювача; копію сертифіката суб'єкта оцінної діяльності; копію свідоцтва про включення інформації про оцінювача до Державного реєстру оцінювачів та суб'єктів оціночної діяльності; конкурсну пропозицію.

Конкурсна пропозиція подається в окремо запечатаному конверті з позначкою «Конкурсна пропозиція» і має містити пропозиції щодо вартості виконання робіт, калькуляцію витрат, пов'язаних з виконанням робіт, строку виконання робіт, який не повинен перевищувати 7 календарних днів, а також умови розрахунків (відстрочки платежів).

Конкурсна документація повинна надійти до Київського КЕУ не пізніше ніж за чотири робочі дні до оголошеної дати проведення конкурсу (включно).

Конкурс відбудеться о 11 год. 8 лютого 2016 року за адресою: м. Київ, вул. Ав. Антонова 2/32, каб. 15.

Документи надсилати поштою на адресу: 03186, м. Київ, а/с 37, Київське КЕУ; надавати особисто, за адресою: м. Київ, вул. Курська, 13А, каб. 107.

Телефон для довідок: 0674050140 або (044)242-81-99.

***

Інформація

Київського квартирно-експлуатаційного управління про оголошення конкурсу з відбору суб'єктів оцінної діяльності, які будуть залучені до проведення незалежного оцінювання нерухомого військового майна, що знаходиться на балансі Київського квартирно-експлуатаційного управління.

Об'єкт оцінювання: нерухоме військове майно — частина нежитлових приміщень будівлі інв. № 1 військового містечка № 54 площею 125,00 кв.м.

Місцезнаходження об'єкта оцінювання: м. Київ, вул. Госпітальна, 18.

Балансоутримувач: Київське квартирно-експлуатаційне управління (далі — Київське КЕУ).

Мета проведення незалежного оцінювання: визначення ринкової вартості для розрахунку орендної плати з метою продовження договору оренди.

Орієнтована дата оцінювання: 31.12.2015.

До участі в конкурсі залучаються суб'єкти оцінної діяльності — суб'єкти господарювання, які відповідають та виконали вимоги пункту 9 розділу І Положення про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності у випадках оренди нерухомого військового майна, затвердженого наказом Міністерства оборони України від 6.04.2015 № 156 та зареєстрованого в Міністерстві юстиції 11.06.2015 за № 699/27144.

Учасники конкурсу для участі в конкурсі надсилають (або подають особисто) до комісії конкурсну документацію в запечатаному конверті з описом документів, що в ньому містяться. Копії документів, що подаються у складі конкурсної документації, завіряються позначкою «Згідно з оригіналом» із зазначенням назви посади, ініціалів та прізвища особи, яка завіряє копію, її особистого підпису, дати завірення копії, засвідченої печаткою (за наявності).

Конкурсна документація включає заяву про участь у конкурсному відборі суб'єктів оцінної діяльності (додаток 1 до Положення про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності у випадках оренди нерухомого військового майна); копії установчих документів суб'єкта оцінної діяльності (для юридичних осіб); копії кваліфікаційних свідоцтв оцінювача; копію сертифіката суб'єкта оцінної діяльності; копію свідоцтва про включення інформації про оцінювача до Державного реєстру оцінювачів та суб'єктів оціночної діяльності; конкурсну пропозицію.

Конкурсна пропозиція подається в окремо запечатаному конверті з позначкою «Конкурсна пропозиція» і має містити пропозиції щодо вартості виконання робіт, калькуляцію витрат, пов'язаних з виконанням робіт, строку виконання робіт, який не повинен перевищувати 7 календарних днів, а також умови розрахунків (відстрочки платежів).

Конкурсна документація повинна надійти до Київського КЕУ не пізніше ніж за чотири робочі дні до оголошеної дати проведення конкурсу (включно).

Конкурс відбудеться о 10 год. 8 лютого 2016 року за адресою: м. Київ, вул. Ав. Антонова 2/32, каб. 15.

Документи надсилати поштою на адресу: 03186, м. Київ, а/с 37, Київське КЕУ; надавати особисто за адресою: м. Київ, вул. Курська, 13А, каб. 107. Телефон для довідок: 0674050140 або (044)242-81-99.

На виконання статті 7 Закону України «Про оцінку майна, майнових прав та професійну оціночну діяльність в Україні», постанови Кабінету Міністрів України від 28 грудня 2000 року № 1919 «Про порядок відчуження та реалізації військового майна Збройних Сил» (із змінами) та наказу Міністерства оборони України від 20 січня 2015 року № 29 зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 19 лютого 2015 року за № 202/26647 «Про затвердження Положення про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності у випадках відчуження військового майна» (далі — Наказ) Міністерство оборони України інформує про проведення конкурсного відбору суб'єктів оціночної діяльності у випадках відчуження рухомого військового майна.

Конкурс відбудеться 9 лютого 2016 року о 10:00 за адресою: 03113, м. Київ-113, проспект Перемоги, 55/2, Департамент відчуження та утилізації військового майна Міністерства оборони України каб. 223.

Об'єкти оцінювання: лоти (додаток 1).

Кінцевий термін подання документів: 5 лютого 2016 року до 10:00.

Для участі в конкурсному відборі суб'єкти оцінної діяльності подають:

— заяву про участь у конкурсному відборі суб'єктів оцінної діяльності (додаток 2);

— копії установчих документів учасника конкурсу (для юридичних осіб);

— копії кваліфікаційних свідоцтв оцінювача;

— копію сертифіката суб'єкта оцінної діяльності;

— копію свідоцтва про включення інформації про оцінювача до Державного реєстру оцінювачів та суб'єктів оціночної діяльності;

— конкурсну пропозицію.

Конкурсна пропозиція суб'єкта оцінної діяльності подається в запечатаному конверті на кожний лот окремо та формується відповідно до критеріїв, визначених у додатку 2 до Наказу.

Документи подати на реєстрацію до комісії на ім'я голови конкурсної комісії в запечатаному конверті з описом документів, що в ньому містяться, та обов'язково зазначити дату проведення конкурсу. Копії документів, що подаються, завіряються позначкою «Згідно з оригіналом» із зазначенням назви посади, ініціалів та прізвища особи, яка завіряє копію, її особистого підпису, дати завірення копії, засвідченої печаткою (за наявності).

Умови конкурсу визначені Положенням про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності у випадках відчуження військового майна, затвердженим наказом Міністерства оборони України від 20 січня 2015 року № 29.

Визначення переможця проводиться комісією за критеріями з визначення кращої конкурсної пропозиції щодо оцінювання військового майна (додаток 2 до Наказу).

Результати конкурсного відбору оголошуються в тому ж порядку, в якому його було оголошено.

З переможцем конкурсного відбору укладається договір на проведення незалежного оцінювання рухомого військового майна протягом п'яти робочих днів з моменту визначення результату конкурсу.

Конкурсна комісія знаходиться за адресою: 03113, м. Київ-113, проспект Перемоги, 55/2, Департамент відчуження та утилізації військового майна Міністерства оборони України.

Телефон для довідок: (044)454–73-26, (044)454–73-86.

Лот 1

Додаток 1

Перелік

рухомого військового майна, яке планується для реалізації (на внутрішньому ринку) та підлягає незалежному оцінюванню

Сторінка переліку 1241-р	Найменування військового майна	Одиниця виміру	Кількість	Рік виготовлення	Строк використання (зберігання) років	Категорія якісного (технічного) стану, ступінь придатності	Опосередкована вартість, тис. грн		Місцезнаходження
							одиниці	разом	
42	Шприц напівавтоматичний	к-т	20	1984	30	III	0,0296	0,592	А3466, м. Київ
42	Автоклав вертикальний переносний з вогневим підігрівом	штук	1	1964	50	III	0,0495	0,05	А3466, м. Київ
42	Автоклав вертикальний переносний з вогневим підігрівом	штук	2	1956, 1961	53-58	III	0,3483	0,6966	А3466, м. Київ
43	Ін'єктор безголковий ветеринарний	штук	10	1985	29	III	0,0329	0,329	А3466, м. Київ
43	Ручка для скальпеля	штук	73	2001	13	III	0,0031	0,226	А3466, м. Київ
43	Щипці для обрізування копит у овець	штук	39	1988	26	III	0,0088	0,343	А3466, м. Київ
45	Жиромір для молока та молочних продуктів №2	штук	92	1992	22	придатне	0,0005	0,046	А3466, м. Київ
46	Компресорій	штук	17	1988	26	придатне	0,0138	0,235	А3466, м. Київ
49	Спиртомір скляний з термометром №1	штук	26	1986-1987	27-28	придатне	0,0022	0,0572	А3466, м. Київ
49	Спиртомір скляний з термометром №2	штук	24	1984	30	придатне	0,0023	0,0552	А3466, м. Київ
54	Апарат рентгенівський "АРМАН"	штук	2	1978	36	III	0,1226	0,245	А3466, м. Київ
57	Рулетка 10 м.	штук	5	1978	36	II	0,0031	0,016	А3466, м. Київ
58	Фартух прогумований	штук	50	1982	32	I	0,0121	0,605	А3466, м. Київ
66	Долото анатомічне, плоске велике з ручкою, шир. 22 мм.	штук	174	1986	28	II	0,00088	0,1531	А3466, м. Київ
41	Освітлювач до піхвового дзеркала	штук	5	1972	42	III	0,0076	0,038	А3466, м. Київ
69	Молоток перкусійний	штук	65	1982	32	III	0,00524	0,3406	А3466, м. Київ
41	Ніж черевний ветеринарний	штук	100	1984	30	III	0,0029	0,29	А3466, м. Київ
69	Ніж копитний двогострий (двобічногострий)	штук	200	1983	31	I	0,00144	0,288	А3466, м. Київ
69	Ніж копитний двогострий (двобічногострий)	штук	12	1983	31	III	0,01712	0,1883	А3466, м. Київ
41	Ніж копитний двобічногострий	штук	30	1987	27	III	0,002	0,06	А3466, м. Київ

Додаток 2

Голові комісії з відбору суб'єктів оціночної діяльності ___________________________
____

Реєстраційний № ______
"___" ___________ 20___ р.
(дата реєстрації заяви)

ЗАЯВА
про участь у конкурсному відборі суб'єктів
оціночної діяльності

Заявник
____
(найменування заявника або прізвище, ім'я, по батькові (для фізичної особи))
Керівник
____
(прізвище, ім'я, по батькові, посада)

Ідентифікаційний код заявника за ЄДРПОУ, реєстраційний номер облікової картки платника податків або серія та номер паспорта (для фізичних осіб, які через свої релігійні переконання відмовляються від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків та повідомили про це відповідний орган державної податкової служби і мають відмітку у паспорті) ____
Місцезнаходження (місце проживання) ____

---------------------	---------------------	---------------------	---------------------
(телефон)	(телефакс)	(телекс)	(адреса електронної пошти в мережі Інтернет)

Просимо дозволити взяти участь у конкурсному відборі суб'єктів оціночної діяльності на право проведення незалежної оцінки окремо визначеного військового майна.

"___"______________ 20___ р. (дата заповнення заяви)

________________________________ (підпис керівника)

М.П.

Інформація квартирно-експлуатаційного відділу м. Житомира ЗС України про проведення конкурсу на право укладання договорів оренди нерухомого військового майна

Назва і місцезнаходження органу, що проводить конкурс: Квартирно-експлуатаційний відділ м. Житомира ЗС України за адресою: м. Житомир, вул. Адм. Щасного, 20.

Назва об'єкта і його місцезнаходження:

площадка з піскоцементної суміші площею 960 м^2 військового містечка № 677/1, що знаходиться на балансі КЕВ м. Житомир, розташована за адресою: Житомирська область, Житомирський район, с. В.Піч.

Ринкова вартість майна, що передається в оренду відповідно до звіту про незалежне оцінювання станом на 31.10.2015 р. становить 72745 грн.

Початковий розмір орендної плати, визначений відповідно до Методики розрахунку і порядку використання плати за оренду державного майна, затвердженої постановою КМУ № 786 від 04.10.1995 р., становить 927,50 грн за базовий місяць листопад 2015 р. (при застосуванні річної орендної ставки на рівні 15% (складування, виробництво).

Балансоутримувач об'єкта оренди: Квартирно-експлуатаційний відділ м.Житомира;

Орган, уповноважений управляти майном, — Міністерство оборони Збройних Сил України.

Основні умови проведення конкурсу:

1. Найбільший запропонований розмір місячної орендної плати за використання зазначеного об'єкта оренди порівняно з орендною платою за базовий місяць оренди — листопад 2015 р., що становить 927,50 грн (без ПДВ), але не нижче, ніж передбачено постановою Кабінету Міністрів України від 04.10.1995 р. № 786 зі змінами та доповненнями.

2. Своєчасне здійснення за власний рахунок поточного та інших видів ремонтів орендованого майна.

3. Термін дії договору оренди — до 3-х років, з можливою подальшою пролонгацією відповідно до діючого законодавства.

4. Забезпечити збереження орендованого майна, запобігати його пошкодженню і псуванню, тримати майно в порядку, передбаченими та екологічними нормами та правилами пожежної безпеки.

5. Забезпечити орендодавцю доступ на об'єкт оренди з метою перевірки його стану у відповідності напряму використання за цільовим призначенням.

6. Зобов'язання не зберігати і не використовувати токсичні, хімічні, вибухові, наркотичні, радіоактивні та легкозаймисті матеріали і речовини в орендованому приміщенні.

7. Протягом 15 робочих днів після підписання договору встановити прибори обліку енергопостачання, укласти прямі договори з постачальними організаціями.

8. Зобов'язання орендаря за сплатою орендної плати забезпечується у вигляді завдатку в розмірі, не меншому за орендну плату за перший місяць оренди, який вноситься в рахунок плати за останній місяць оренди протягом 10 днів з моменту укладення договору.

9. Заборона передавати орендоване майно в суборенду та без права на приватизацію орендованого майна.

10. Відшкодування переможцем конкурсу витрат на проведення незалежного оцінювання майна протягом 10 днів з моменту оголошення результатів конкурсу замовнику оцінювання.

Для участі в конкурсі учасник подає на розгляд комісії такі матеріали: заяву про участь у конкурсі; відомості про учасника: для фізичної особи — копію документа, що посвідчує особу, або належним чином оформлену довіреність, завірену належним чином копію виписки або витягу з Єдиного державного реєстру юридичних осіб та фізичних осіб — підприємців; для юридичної особи — документи, що посвідчують повноваження представника юридичної особи, посвідчені нотаріусом копії установчих документів; відомості про фінансовий стан (платоспроможність) учасника конкурсу.

Конкурс буде проведено за наявності заяв про оренду від двох або більше учасників конкурсу, що надійшли протягом 30-ти днів з дня опублікування повідомлення про об'єкт, що пропонується до передачі в оренду на 31-й календарний день після опублікування цієї інформації в газеті о 11.00 в Квартирно-експлуатаційному відділі м. Житомира за адресою: м. Житомир, вул. Адм. Щасного, 20.

Заяви приймаються за адресою: м. Житомир, вул. Адм. Щасного, 20 (кім. 15).

Додаткову інформацію можна отримати в економіста з орендних відносин КЕВ м. Житомира (кім. 15) або за тел.: (0412) 37-45-98.

***

Інформація квартирно-експлуатаційного відділу м. Біла Церква про підсумки з відбору суб'єктів оцінної діяльності, які будуть залучені до проведення незалежного оцінювання нерухомого військового майна, що відбулося 11 січня 2016 року.

За результатом конкурсу з відбору суб'єктів оцінної діяльності переможцем визнано приватного підприємця Борейка Вадима Андрійовича на виконання робіт з оцінювання об'єкта — нежитлового приміщення в будівлі інв. №21 військового містечка № 25 площею 246,00 кв. м.

Місцезнаходження об'єкта оцінювання: Черкаська обл., м. Умань

Балансоутримувач: Квартирно-експлуатаційний відділ м. Біла Церква.

Мета проведення незалежного оцінювання: визначення ринкової вартості для розрахунку орендної плати з метою укладання договору оренди.

***

Командування Генерального штабу Збройних Сил України оголошує конкурс на заміщення посади начальника Військового інституту телекомунікацій та інформатизації.

Кваліфікаційні вимоги: у конкурсі можуть брати участь особи офіцерського складу (цивільні особи), які є громадянами України, мають відповідний досвід військової служби, стаж військової служби (роботи) на посадах науково-педагогічних працівників, науковий ступінь, вчене звання та відповідний рівень освіти або відповідний досвід військової служби на командних посадах та посадах керівного складу в органах військового управління відповідних рівнів та відповідний рівень військової освіти.

Для участі в конкурсі надсилаються такі документи (матеріали):

— рапорт, який подається особою офіцерського складу за командою;
— автобіографія;
— копії документів про освіту та кваліфікацію;
— службова характеристика;
— службова картка;
— медична книжка;
— довідка про проходження військової служби;
— копії документів про науковий ступінь, вчене звання та список наукових праць (винаходів), за наявності.

Термін подання документів до конкурсної комісії — протягом 60 днів з дня опублікування оголошення про конкурс за адресою: 03168, м. Київ-168, Повітрофлотський проспект, 6, Головне управління зв'язку та інформаційних систем Генерального штабу Збройних Сил України.

По довідки звертатися за телефоном: 454-44-45.

***

Центральний науково-дослідний інститут Збройних Сил України оголошує добір до очної докторантури та ад'юнктури в 2016 році за науковими спеціальностями 20.01.05 — будівництво Збройних Сил (військові науки) та 20.02.12 — військова кібернетика, системи управління та зв'язок (військові науки).

До докторантури приймаються особи офіцерського складу віком не старше 47 років, які мають науковий ступінь кандидата наук, вагомі наукові здобутки та опубліковані праці з обраної наукової спеціальності, які здатні на високому науковому рівні проводити наукові дослідження та мають оперативно-тактичний чи оперативно-стратегічний рівень підготовки.

Рапорт про вступ до докторантури подається за підпорядкованістю до 1 лютого 2016 року. До рапорту додаються:

розгорнутий план дисертації на здобуття наукового ступеня доктора наук;

копія диплома про присудження наукового ступеня кандидата наук;

список опублікованих наукових праць і винаходів;

копія диплома про закінчення вищого навчального закладу із зазначенням здобутої кваліфікації спеціаліста або магістра;

характеристика науково-педагогічної (наукової) та службової діяльності;

витяг з протоколу засідання вченої (наукової, науково-технічної) ради ВВНЗ або НУ про доцільність підготовки в докторантурі.

Диплом про присудження наукового ступеня кандидата наук і диплом про вищу освіту подаються вступником особисто.

До ад'юнктури на конкурсній основі приймаються офіцери Збройних Сил України віком не старше 43 років, які перебувають на військовій службі, мають повну вищу освіту з освітньо-кваліфікаційним рівнем «спеціаліст» або «магістр», виявили здібності до педагогічної або науково-дослідної роботи, мають досвід служби у військах (силах) не менше двох років та оперативно-тактичний чи оперативно-стратегічний рівень підготовки.

Рапорт про вступ до ад'юнктури подається за підпорядкованістю до 1 лютого 2016 року.

Разом із рапортом подаються:

список опублікованих наукових праць і винаходів (у разі їхньої відсутності — наукові доповіді (реферати) з обраної наукової спеціальності);

копія диплома про закінчення вищого навчального закладу із зазначенням набутої кваліфікації спеціаліста або магістра;

посвідчення про складання кандидатських іспитів (за наявності складених кандидатських іспитів);

службова характеристика;

копія службової картки;

витяг з протоколу засідання вченої ради вищого військового навчального закладу (для офіцерів, які вступають до ад'юнктури безпосередньо після закінчення оперативно-стратегічного чи оперативно-тактичного факультету).

Диплом про вищу освіту подається вступником особисто.

Офіцери під час вступу до ад'юнктури складають іспити з філософії та іноземної мови (англійської, німецької, французької) в обсязі навчальних програм для вищих військових навчальних закладів, а також зі спеціальності (в обсязі навчальної програми для магістра відповідно до наукової спеціальності).

Кандидати, які на час вступу до ад'юнктури склали кандидатські іспити з іноземної мови і філософії, звільняються від відповідних вступних іспитів. Їм зараховують результати кандидатських іспитів.

Вступні іспити до ад'юнктури проводяться в Центральному науково-дослідному інституті Збройних Сил України протягом липня 2016 року.

Порядок подання документів кандидатів до докторантури та ад'юнктури викладено в Інструкції про організацію підготовки науково-педагогічних і наукових кадрів у Збройних Силах України, затвердженій наказом Міністерства оборони України і Міністерства освіти і науки України від 30 червня 2000 року № 194/265 (зі змінами).

Початок підготовки в докторантурі та ад'юнктурі — 1 вересня 2016 року.

Термін підготовки — 3 роки.

Додаткову інформацію про умови прийому до докторантури та ад'юнктури та програми вступних іспитів можна отримати в науково-організаційному відділі Центрального науково-дослідного інституту Збройних Сил України.

Довідки за адресою: 03049 Київ-49, Повітрофлотський проспект, 28 Б.

Телефон для довідок: (044) 271-13-48, 25-448, науково-організаційний відділ.

***

Головне квартирно-експлуатаційне управління Збройних Сил України проводить відбір кандидатів для участі в конкурсі на заміщення посади тимчасово відсутнього працівника:

— спеціаліст 1 категорії відділу розквартирування управління обліку та використання державних фондів.

Вимоги до кандидатів: вища освіта відповідного напрямку підготовки. Стаж роботи на посадах спеціаліста 2 категорії не менше 2 років або стаж роботи за фахом в інших сферах управління не менше 3 років.

Термін подання документів на розгляд конкурсної комісії — протягом 30 днів з дня опублікування оголошення. За додатковою інформацією звертатися за телефоном 242-08-51.

***

Національна академія сухопутних військ імені гетьмана Петра Сагайдачного (далі — Академія) оголошує прийом у 2016 році до очної докторантури за науковою спеціальністю 032 — історія та археологія (перелік спеціальностей відповідно до вимог постанови Кабінету Міністрів України від 29 квітня 2015 року № 266 «Про затвердження переліку галузей знань і спеціальностей, за якими здійснюється підготовка здобувачів вищої освіти»)(історичні науки), ад'юнктури за науковими спеціальностями 255 — озброєння та військова техніка (військові та технічні науки) і 032 — історія та археологія (історичні науки) та відбір кандидатів для цільової підготовки в інтересах Академії в докторантурі та ад'юнктурі Національного університету оборони України імені Івана Черняховського (далі — НУОУ) за науковою спеціальністю 253 — військове управління (за видами Збройних Сил).

До докторантур Академії та НУОУ на конкурсній основі приймаються офіцери Збройних Сил України віком не старше 47 років, які мають науковий ступінь доктора філософії (кандидата наук), вагомі наукові здобутки, опубліковані праці з обраної наукової спеціальності і здатні на високому рівні проводити наукові дослідження.

До ад'юнктури Академії (технічні та історичні науки) на конкурсній основі приймаються офіцери Збройних Сил України віком не старше 40 років, які перебувають на військовій службі, мають повну вищу освіту з освітньо-кваліфікаційним рівнем «спеціаліст» або «магістр», виявили здібності до педагогічної або науково-дослідної роботи та мають досвід служби у військах не менше 2 років.

До ад'юнктур Академії та НУОУ (військові науки) на конкурсній основі приймаються офіцери Збройних Сил України віком не старше 43 років, які перебувають на військовій службі, мають повну вищу освіту з освітньо-кваліфікаційним рівнем «спеціаліст» або «магістр» та оперативно-тактичний або оперативно-стратегічний рівень підготовки.

Для зарахування кандидатом на вступ до очної докторантури та ад'юнктури необхідно до 1 лютого 2016 року подати рапорт на вступ за підпорядкованістю. Разом з рапортом подаються документи, перелік яких наведений у пункті 3.1.4. та 4.1.9 відповідно Інструкції про організацію підготовки науково-педагогічних і наукових кадрів у Збройних Силах України, яка затверджена наказом Міністра оборони України та Міністра освіти і науки України від 30.06.2000 № 194/265 (зі змінами) та картку медичного огляду.

Вступні іспити будуть проводитися в термін з 1 по 30 липня 2016 року.

Додаткову інформацію можна отримати на офіційному сайті Академії (www.asv.gov.ua), за адресою: 79012, м. Львів — 12, вул. Героїв Майдану, 32 та на сайті НУОУ (www.nuou.org.ua).

Науково-організаційний відділ Академії.

Телефон: (032) 258-44-76.

***

Національний університет оборони України імені Івана Черняховського оголошує конкурс на заміщення вакантних посад

1. Викладач кафедри фізичного виховання, спеціальної фізичної підготовки і спорту навчально-наукового центру фізичної підготовки та спортивно-оздоровчих технологій, ШПК «підполковник», посадовий оклад — 1195–1310 грн.

Кваліфікаційні вимоги: ступінь вищої освіти «магістр», оперативно-тактичний рівень військової освіти, досвід учасника бойових дій або досвід служби у військах (силах) на посадах оперативно-тактичного рівня, або стаж наукової, науково-педагогічної діяльності та досвід служби у військах (силах) на посадах оперативно-тактичного рівня.

2. Начальник науково-дослідного управління проблем розвитку військової освіти та науки центру воєнно-стратегічних досліджень, ШПК «полковник», посадовий оклад — 1640–1740 грн.

3. Заступник начальника науково-дослідного управління проблем розвитку військової освіти та науки центру воєнно-стратегічних досліджень, ШПК «полковник», посадовий оклад — 1591–1688 грн.

4. Начальник науково-дослідного відділу проблем розвитку військової освіти — заступник начальника науково-дослідного управління проблем розвитку військової освіти та науки центру воєнно-стратегічних досліджень, ШПК «полковник», посадовий оклад — 1591–1688 грн.

Кваліфікаційні вимоги: ступінь вищої освіти «магістр», оперативно-тактичний рівень військової освіти; вчене звання, науковий (освітньо-науковий) ступінь, стаж військової служби на посадах наукових (науково-педагогічних) працівників не менше 5 років та досвід керівництва науковими підрозділами НДУ (ВВНЗ, ВНП ВНЗ) не менше 3 років.

5. Начальник науково-дослідного відділу (автоматизації процесів управління фінансово-економічною діяльністю) науково-дослідного управління (проблем розвитку інформаційних технологій та впровадження проектів інформатизації Збройних Сил України) центру воєнно-стратегічних досліджень, ШПК «полковник», посадовий оклад — 1490–1590 грн.

6. Начальник науково-дослідного відділу проблем підготовки військових фахівців науково-дослідного управління проблем розвитку військової освіти та науки центру воєнно-стратегічних досліджень, ШПК «полковник», посадовий оклад — 1490–1590 грн.

7. Начальник науково-дослідного відділу проблем наукової та науково-технічної діяльності науково-дослідного управління проблем розвитку військової освіти та науки центру воєнно-стратегічних досліджень, ШПК «полковник», посадовий оклад — 1490–1590 грн.

Кваліфікаційні вимоги: ступінь вищої освіти «магістр»; оперативно-тактичний рівень військової освіти; науковий (освітньо-науковий) ступінь; досвід організації науково-дослідної роботи у відповідній галузі знань.

8. Провідний науковий співробітник науково-дослідного відділу (автоматизації процесів управління особовим складом і організаційною структурою) науково-дослідного управління (проблем розвитку інформаційних технологій та впровадження проектів інформатизації Збройних Сил України) центру воєнно-стратегічних досліджень, ШПК «полковник», посадовий оклад — 1400–1500 грн.

9. Провідний науковий співробітник науково-дослідного відділу проблем розвитку військової освіти науково-дослідного управління проблем розвитку військової освіти та науки центру воєнно-стратегічних досліджень, ШПК «полковник», посадовий оклад — 1400–1500 грн.

Кваліфікаційні вимоги: ступінь вищої освіти «магістр»; оперативно-тактичний рівень військової освіти; науковий (освітньо-науковий) ступінь та досвід організації науково-дослідної роботи у відповідній галузі знань.

10. Старший науковий співробітник науково-дослідного відділу проблем підготовки військових фахівців науково-дослідного управління проблем розвитку військової освіти та науки центру воєнно-стратегічних досліджень, ШПК «підполковник», посадовий оклад — 1380–1460 грн.

11. Старший науковий співробітник науково-дослідного відділу (проблем організаційного супроводження проектів інформатизації та супроводження комплексних систем захисту інформації) науково-дослідного управління (проблем розвитку інформаційних технологій та впровадження проектів інформатизації Збройних Сил України) центру воєнно-стратегічних досліджень, ШПК «підполковник», посадовий оклад — 1380–1460 грн.

Кваліфікаційні вимоги: ступінь вищої освіти «магістр» та стаж наукової (науково-педагогічної) роботи не менше 5 років (за наявності наукового (освітньо-наукового) ступеня або вченого звання — без пред'явлення вимог до стажу) або досвід служби у військах на посадах оперативно-тактичного рівня.

12. Науковий співробітник науково-дослідного відділу проблем наукової та науково-технічної діяльності науково-дослідного управління проблем розвитку військової освіти та науки центру воєнно-стратегічних досліджень, ШПК «майор», посадовий оклад — 1180–1250 грн.

Кваліфікаційні вимоги: ступінь вищої освіти «магістр» та стаж наукової (науково-педагогічної) роботи не менше двох років (за наявності наукового (освітньо-наукового) ступеня або вченого звання — без пред'явлення вимог до стажу) або досвід служби у військах на посадах оперативно-тактичного рівня.

Посади, які заміщуються працівниками Збройних Сил України на умовах строкового трудового договору

13. Заступник декана факультету підготовки офіцерів запасу, посадовий оклад — 4293 грн.

14. Заступник декана факультету з навчальної роботи — начальник навчальної частини факультету підготовки офіцерів запасу, посадовий оклад — 4293 грн.

Кваліфікаційні вимоги: ступінь вищої освіти «магістр», оперативно-стратегічний (оперативно-тактичний) рівень військової освіти, досвід учасника бойових дій або досвід військової служби на посадах керівного складу в органах військового управління тактичного та вищих рівнів не менше 10 років та науковий (освітньо-науковий) ступінь, вчене звання професора (доцента, старшого наукового співробітника, старшого дослідника),або стаж науково-педагогічної (наукової) діяльності не менше 3 років та науковий (освітньо-науковий) ступінь, вчене звання професора (доцента, старшого наукового співробітника, старшого дослідника).

15. Завідувач кафедри загальновійськової підготовки факультету підготовки офіцерів запасу, посадовий оклад — 4285 грн.

16. Завідувач кафедри військово-технічної та військово-спеціальної підготовки факультету підготовки офіцерів запасу, посадовий оклад — 4285 грн.

Кваліфікаційні вимоги: ступінь вищої освіти «магістр», оперативно-стратегічний (оперативно-тактичний) рівень військової освіти, досвід учасника бойових дій або досвід служби у військах (силах) на посадах оперативно-тактичного рівня не менше 5 років та науковий (освітньо-науковий) ступінь, вчене звання професора (доцента, старшого наукового співробітника, старшого дослідника), або стаж науково-педагогічної (наукової) діяльності не менше 5 років та науковий (освітньо-науковий) ступінь, вчене звання професора (доцента, старшого наукового співробітника, старшого дослідника).

17. Професор кафедри загальновійськової підготовки факультету підготовки офіцерів запасу, посадовий оклад — 4051 грн.

18. Професор кафедри гуманітарної та соціально-економічної підготовки факультету підготовки офіцерів запасу, посадовий оклад — 4051 грн.

Кваліфікаційні вимоги: ступінь вищої освіти «магістр», оперативно-стратегічний (оперативно-тактичний) рівень військової освіти, досвід учасника бойових дій або досвід служби у військах (силах) на посадах оперативно-тактичного рівня не менше 5 років та науковий (освітньо-науковий) ступінь, або стаж науково-педагогічної (наукової) діяльності не менше 5 років та науковий (освітньо-науковий) ступінь, вчене звання професора (доцента, старшого наукового співробітника, старшого дослідника).

19. Доцент кафедри загальновійськової підготовки факультету підготовки офіцерів запасу, посадовий оклад — 3809 грн.

20. Доцент кафедри гуманітарної та соціально-економічної підготовки факультету підготовки офіцерів запасу, посадовий оклад — 3809 грн (2 посади).

21. Доцент кафедри військово-технічної та військово-спеціальної підготовки факультету підготовки офіцерів запасу, посадовий оклад — 3809 грн.

Кваліфікаційні вимоги: ступінь вищої освіти «магістр», оперативно-тактичний рівень військової освіти, досвід учасника бойових дій або досвід служби у військах (силах) на посадах оперативно-тактичного рівня не менше 3 років та науковий (освітньо-науковий) ступінь, або стаж науково-педагогічної (наукової) діяльності не менше 5 років та науковий (освітньо-науковий) ступінь.

22. Старший викладач кафедри військово-технічної та військово-спеціальної підготовки факультету підготовки офіцерів запасу, посадовий оклад — 3573 грн.

Кваліфікаційні вимоги: ступінь вищої освіти «магістр», оперативно-тактичний рівень військової освіти, досвід учасника бойових дій або досвід служби у військах (силах) на посадах оперативно-тактичного рівня не менше 2 років, або стаж наукової, науково-педагогічної діяльності не менше 2 років та досвід служби у військах (силах) на посадах оперативно-тактичного рівня.

23. Викладач кафедри загальновійськової підготовки факультету підготовки офіцерів запасу, посадовий оклад — 3105 грн (3 посади).

24. Викладач кафедри загальновійськової підготовки факультету підготовки офіцерів запасу, посадовий оклад — 3105 грн (0,5 ставки).

25. Викладач гуманітарної та соціально-економічної підготовки факультету підготовки офіцерів запасу, посадовий оклад — 3105 грн.

26. Викладач гуманітарної та соціально-економічної підготовки факультету підготовки офіцерів запасу, посадовий оклад — 3105 грн (0,5 ставки).

Кваліфікаційні вимоги: ступінь вищої освіти «магістр», оперативно-тактичний рівень військової освіти, досвід учасника бойових дій або досвід служби у військах (силах) на посадах оперативно-тактичного рівня, або стаж наукової, науково-педагогічної діяльності та досвід служби у військах (силах) на посадах оперативно-тактичного рівня;

27. Головний науковий співробітник науково-дослідного управління проблем розвитку військової освіти та науки центру воєнно-стратегічних досліджень, посадовий оклад — 3806–4051 грн.

28. Провідний науковий співробітник науково-дослідного відділу проблем розвитку військової освіти науково-дослідного управління проблем розвитку військової освіти та науки центру воєнно-стратегічних досліджень, посадовий оклад — 2872–3806 грн.

29. Провідний науковий співробітник науково-дослідного відділу проблем підготовки військових фахівців науково-дослідного управління проблем розвитку військової освіти та науки центру воєнно-стратегічних досліджень, посадовий оклад — 2872–3806 грн (2 посади).

30. Провідний науковий співробітник науково-дослідного відділу проблем наукової та науково-технічної діяльності науково-дослідного управління проблем розвитку військової освіти та науки центру воєнно-стратегічних досліджень, посадовий оклад — 2872–3806 грн.

Кваліфікаційні вимоги: ступінь вищої освіти «магістр»; оперативно-тактичний рівень військової освіти; науковий (освітньо-науковий) ступінь та досвід організації науково-дослідної роботи у відповідній галузі знань.

31. Старший науковий співробітник науково-дослідного відділу проблем розвитку військової освіти науково-дослідного управління проблем розвитку військової освіти та науки центру воєнно-стратегічних досліджень, посадовий оклад — 2693–3573 грн (2 посади).

32. Старший науковий співробітник науково-дослідного відділу проблем підготовки військових фахівців науково-дослідного управління проблем розвитку військової освіти та науки центру воєнно-стратегічних досліджень, посадовий оклад — 2693–3573 грн.

33. Старший науковий співробітник науково-дослідного відділу проблем наукової та науково-технічної діяльності науково-дослідного управління проблем розвитку військової освіти та науки центру воєнно-стратегічних досліджень, посадовий оклад — 2693–3573 грн (2 посади).

Кваліфікаційні вимоги: ступінь вищої освіти «магістр» та стаж наукової (науково-педагогічної) роботи не менше 5 років (за наявності наукового (освітньо-наукового) ступеня або вченого звання — без пред'явлення вимог до стажу) або досвід служби у військах на посадах оперативно-тактичного рівня.

34. Науковий співробітник науково-дослідного відділу проблем розвитку військової освіти науково-дослідного управління проблем розвитку військової освіти та науки центру воєнно-стратегічних досліджень, посадовий оклад — 2360–3339 грн.

35. Науковий співробітник науково-дослідного відділу проблем підготовки військових фахівців науково-дослідного управління проблем розвитку військової освіти та науки центру воєнно-стратегічних досліджень, посадовий оклад — 2360–3339 грн.

36. Науковий співробітник науково-дослідного відділу проблем наукової та науково-технічної діяльності науково-дослідного управління проблем розвитку військової освіти та науки центру воєнно-стратегічних досліджень, посадовий оклад — 2360–3339 грн.

Кваліфікаційні вимоги: ступінь вищої освіти «магістр» та стаж наукової (науково-педагогічної) роботи не менше 2 років (за наявності наукового (освітньо-наукового) ступеня або вченого звання — без пред'явлення вимог до стажу) або досвід служби у військах на посадах оперативно-тактичного рівня.

1. Для участі в конкурсі надсилаються такі документи:

— рапорт, який подається за командою (заява);
— автобіографія;
— копії документів про освіту та кваліфікацію, науковий ступінь, вчене звання;
— службова характеристика;
— службова картка;
— медична книжка;
— довідка про проходження військової служби (трудову діяльність);
— список наукових праць (винаходів).
— витяг з Резерву кандидатів для просування по службі (якщо особа офіцерського складу бере участь у конкурсі на посаду, вищу за ту, на якій перебуває).

2. Термін подання документів — до 18.02.2016 р.

3. Дата проведення конкурсу — 26.02.2016 р.

4. Документи надсилаються на адресу: 03049, м. Київ-49, Повітрофлотський проспект, буд. 28, голові конкурсної комісії Національного університету оборони України імені Івана Черняховського.

ПІСНІ, НАРОДЖЕНІ ВІЙНОЮ

ПРИСЯГУ ДВІЧІ НЕ ДАЮТЬ
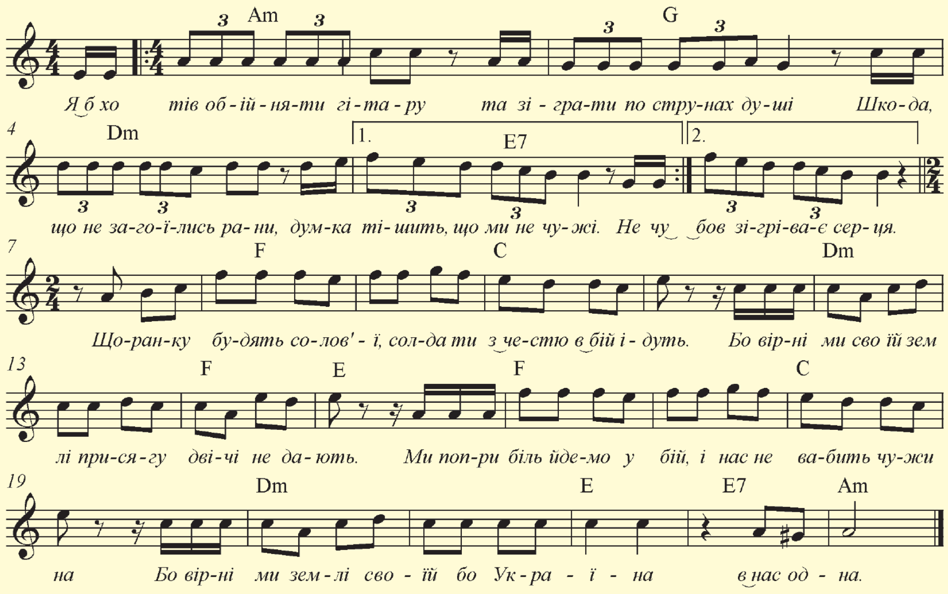
Музика і слова К. Панасюк

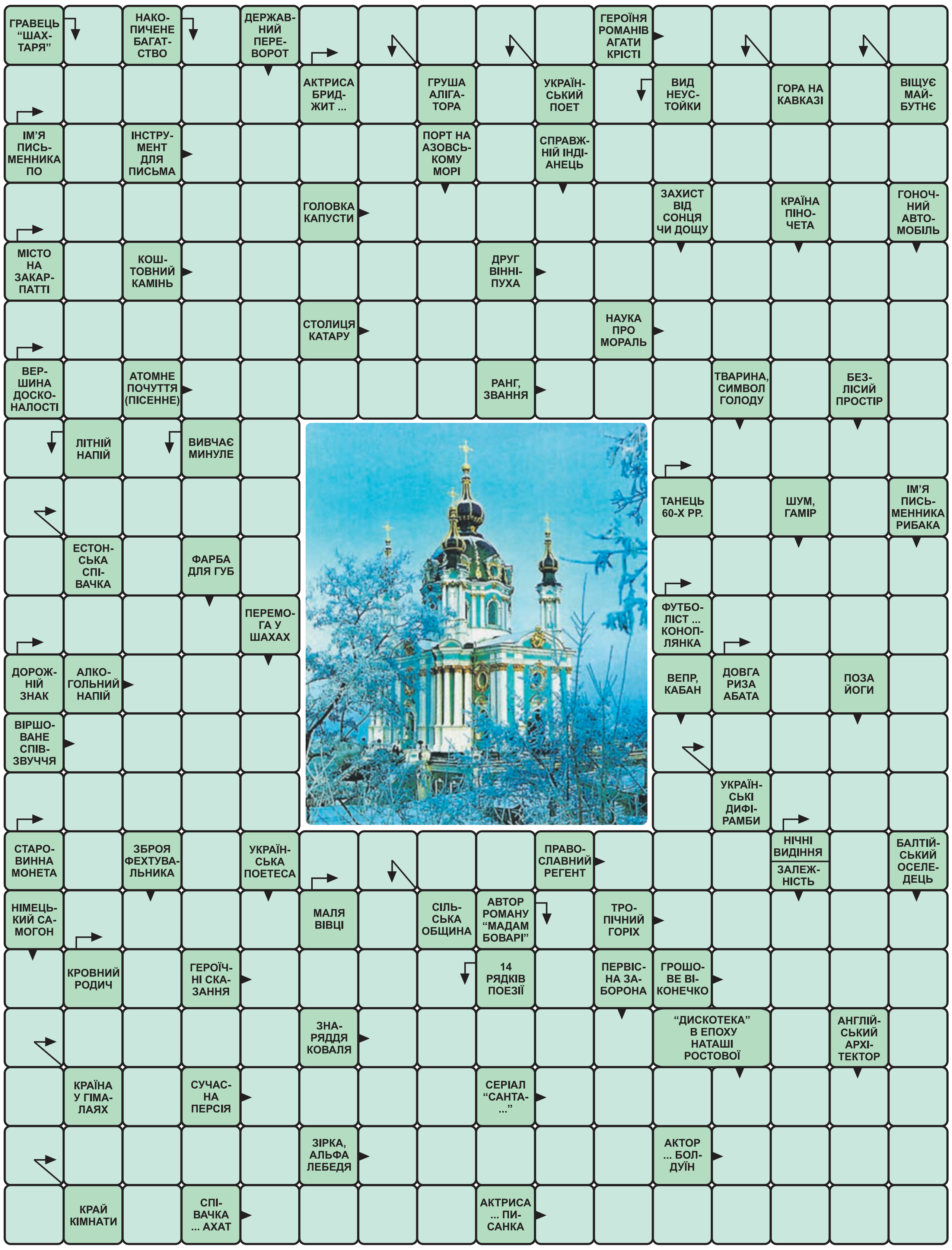
Я б хотів обійняти гітару
Та зіграти по струнах душі.
Шкода ще не загоїлись рани,
Думка тішить, що ми не чужі.
Не чужі ми своїй Україні,
Ми за волю її до кінця.
Хай там що, та душею ми сильні,
Бо любов зігріває серця!

Приспів:
Щоранку будять солов'ї,
Солдати з честю в бій ідуть.
Бо вірні ми своїй землі,
Присягу двічі не дають!
Ми попри біль йдемо у бій
І нас не вабить чужина,
Бо вірні ми землі своїй,
Бо Україна в нас одна!

Я б хотів обійняти матусю,
Розказати про все, як колись,
А тепер я кажу: «Повернуся,
Ти лиш Богу за мене молись!»
Я б хотів обійняти кохану,
Пригорнути до серця дітей,
Вірять люди в нас — це гоїть рани,
А ми віримо в наших людей!

Приспів:
Щоранку будять солов'ї,
Солдати з честю в бій ідуть.
Бо вірні ми своїй землі,
Присягу двічі не дають!
Ми попри біль йдемо у бій
І нас не вабить чужина,
Бо вірні ми землі своїй,
Бо Україна в нас одна!

Сканворд підготував Василь СОЛТИС, Тернопіль

З ЮВІЛЕЄМ!

24 січня відзначає 60-річчя Олександр Григорович ТЕРЕВЕРКО, заступник начальника Центральної телерадіостудії Міністерства оборони України, полковник запасу

Олександра Григоровича по праву називають легендою військової журналістики. Географія військової служби випускника Львівського вищого військово-політичного училища доволі широка: від донецьких степів до Забайкалля, де служив у військових друкованих виданнях. Після повернення в Україну з набуттям її незалежності продовжив службу в газеті МО України «Народна армія». Згодом очолив Центральну телерадіостудію МО України. Олександр Григорович у військовій журналістиці вже понад 40 років. Та навіть після виходу на пенсію не покидає рідний колектив однодумців та продовжує реалізовувати свої творчі проекти на телебаченні.

Зичимо Вам і надалі, шановний Олександре Григоровичу, так майстерно, як вмієте лише Ви, поєднувати талант і професіоналізм із наполегливістю й відчайдушністю у реалізації творчих задумів. Нехай життя буде світлим і радісним, а дружні привітання додадуть життєвої наснаги.

Міцного Вам здоров'я, Господнього благословення, успіхів і нових творчих злетів на благо рідної України.

Колектив редакції Центрального друкованого органу Міністерства оборони України «Народна армія».

25 СІЧНЯ — ТЕТЯНИН ДЕНЬ

Назва походить від імені мучениці Татіани, яка жила в Римі у III ст. У народі кажуть: «На Тетяну з'явиться сонечко рано — до раннього прильоту птахів».

РЕДАКЦІЙНА КОЛОНКА

НАРОДНА АРМІЯ

ЗАСНОВНИК – МІНІСТЕРСТВО ОБОРОНИ УКРАЇНИ

Реєстраційне свідоцтво
КВ № 2026 від 25.06.1996 р.

Газета надрукована у друкарні ТОВ «Мега-Поліграф» (вул. Марка Вовчка, 12/14, м. Київ, 04073).
Наклад 21000 Замовлення 45453
Ціна вроздріб – договірна

Головний редактор Роман ДРАПАК
Чергові по номеру — Володимир КОРНІЯКА, Вадим КОВАЛЬОВ
Провідний літературний співробітник — Наталія ШАРОЙКО

Адреса редакції:
вул. Мельникова, 24, м. Київ, МСП, 04655

e-mail: n_army@army.kiev.ua
http://www.na.mil.gov.ua
Відділ передплати: тел.: 0(44) 489 50 12

Рр — Реклама редакції (подається безкоштовно)
Р — Реклама платна

Листування з читачами тільки на сторінках газети.
Відповідальність за достовірність інформації та реклами несуть автори та рекламодавці. Редакція може не поділяти погляди автора.
При передруку матеріалів посилання на «Народну армію» обов'язкове.

ISSN 1029-9114